

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Šéfka operety/muzikálu NDM
Gabriela Petráková

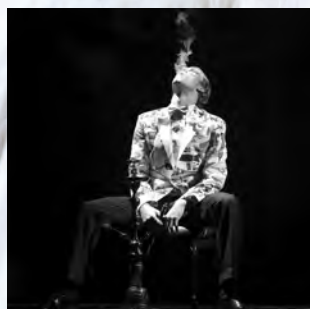
Je to krásný pocit, když ve vás rezonuje hudba

OPERA

Operní komedie?
Mirandolina!

ČINOHRA

Přijmete
Pozvání na zámek?

BALET

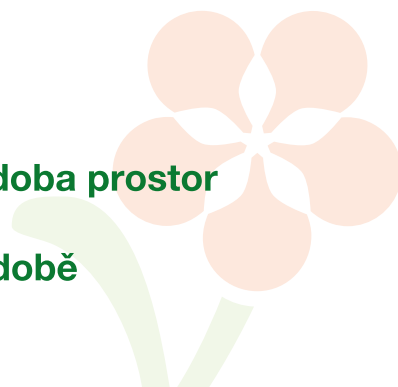
Choreografie J. Kyliána
poprvé v NDM!

EXTRA

Výstava malíře
Daniela Balabána

- Darovací květiny
- Interiér & Exteriér
- Květinové koše
- Smuteční květiny
- Svatební květiny, výzdoba prostor
- Prodej doplňků k výzdobě

Květiny Vám ZDARMA doručíme kamkoli v Ostravě a okolí.

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážený diváci, milí přátelé!

Stojíme na počátku nového roku 2014. Roky končící čtyřkou jsou již po několik desetiletí u nás nazývány Roky české hudby.

**Česká hudba je pro mě bez diskuze pá-
tou z pěti evropských světových hudebních
kultur** vedle hudby italské, francouzské, hudby
dnešních německy mluvících zemí a hudby
ruské. Vzešla z určitého geoprostoru, ohra-
ničeného více méně hranicemi zemí Koruny
české, je to prostor, ve kterém se narodila řada
hudebních skladatelů, jsou ale všichni čeští
skladatelé...? I to je jedna z otázek, které hlub-
ší uvažování na téma „česká hudba, její hranice
a podoba“ nabízí.

Rokem české hudby je i rok 2014. Tato

tradice vznikla v tehdy mladém Českosloven-
sku v roce 1924, ve spojitosti se 100. výročím
narození a 40. výročím úmrtí zakladatele české
moderní hudby Bedřicha Smetany. **Čtyřka
na konci letopočtu je opravdu pro českou
hudbu magickým číslem, řada význam-
ných osobností, skladatelů i interpretů,
má čtyřku ve svém letopočtu buď v roce
narození, nebo úmrtí** (Bedřich Smetana ob-
sáhl obojí). Čímž pochopitelně nejsou z české
hudby a jejího roku vyloučeni ti, kteří čtyřku
v letopočtu nemají. Příkladem je Bohuslav
Martinů (1890–1959), jehož dvě pozoruhodná
díla obohatila v posledních dvou měsících roku
2013 náš repertoár. Součástí baletního tripty-
chu *Návraty domů* je pozoruhodný krátký balet
Škrtič, operní soubor nastudoval komickou
operu podle hry Carla Goldoniho *Mirandolina*,
která byla napsána právě před šedesáti lety.
Obě díla jsou uvedena v Ostravě poprvé a obě
inscenace doporučuji vaší pozornosti.

**Pro Národní divadlo moravskoslezské je
Rok české hudby 2014 jedním z ústředních
témat celého roku. Tradici udržujeme tím,
že ji rozvíjíme – to jsme si dali jako motto
našeho celoročního programu,** který nabízí
řadu akcí (a nejen operních inscenací) k Roku
české hudby v našem divadle. Odkud jdeme,
kde jsme a kam směřujeme? Se začínajícím

rokem znějí tyto otázky ještě naléhavěji a ad-
resněji.

Ptejme se sami sebe s láskou a otevřenou
myslí, hledejme krásu i pravdu. I cesta je cíl,
i kladení otázek může být odpovědí. A co se
nevejde do slov, třeba dokáže vyslovit hudba.
V hudbě je nám krása blíže. A skrze krásu
můžeme dojít i k pravdě.

Vynikající ruský filmový režisér Andrej
Tarkovskij napsal: „Krása je symbolem pravdy.“
Často si ve svém divadelním konání na jeho
slova vzpomenu a jsou mi velkou inspirací.

Dobry rok 2014 Vám všem!

**A dobrý rok s dobrým divadlem Vám i nám
přeji!**

V úctě Váš

Jiří Nekvasil
ředitel

OHLASY DIVÁKŮ

**Navštívili jste představení Národního
divadla moravskoslezského, které
pro vás bylo zážitkem? Zdálo
se vám kontroverzní, došlo vám
nebo rozesmálo? Dejte nám vědět
na casopis@ndm.cz! Váš názor nás
zajímá!**

MRAZÍK

*Loni jsem vzal svoji starší dceru na Mrazíka
do Divadla Jiřího Myrona a protože se mi to tak
moc líbilo, poslal jsem ji ještě jednou i s maminkou.
Letos si Mrazíka zase nenecháme ujít a doporučuji
ho všem, kdo mají děti, aby si společně udělali tu
radost a potěšili se skvělými výkony herců.*

Radim Vilkoš

NOC NA KARLŠTEJNĚ

*Právě jsme se vrátili s dcerkou z představení
Noc na Karlštejně a bylo to skvělé, moc se nám to líbilo.
Všechny postavy měly svou roli a všichni byli skvělí.
A krásně zpívali. Děkuje.*

Regina Czaková

TRABLE S HARRYM

*Trable s Harrym byla dobrá volba i pro mého nároč-
ného manžela. Počasí v sobotní den představení
bylo pošmourné a jakoby na objednávku pro skvělý*

*anglický humor této hry. Celé představení jsme se
příjemně bavili díky inteligentnímu humoru v podání
herců, kterým za něj dáváme jednotku s hvězdič-
kou. Moc prima hra a zpracování a přejeme hodně
štěstí při výběru dalších takových!!!*

Miroslava Buchtová

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého
rozhlasu Radioservis (<http://radioservis-as.cz>)
jednoho z pišícíků diváků audioknihou. Tentokrát
se jedná o *Osudy dobrého vojáka Švejka* od Ja-
roslava Haška, ze kterých se bude mocí těšit paní
Miroslava Buchtová! Gratulujeme!

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

**Sledujte aktuálně dění ve Vašem
divadle na Facebooku!**

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

Sledujte nás na Twitteru!

@ndmova

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil

Správní ředitelka: Miloslava Hercíková

Hudební ředitel opery: Robert Jindra

Šéf činohry: Peter Gábor

Šéfka baletu: Lenka Dřímlová

Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Petráková

Šéf výpravy, scénograf: David Bazika

Mimořádné projekty: Martina Klézlová

Šéfka marketingu: Anna Holečková

Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Odpovědná redaktorka: Lenka Adámková

Autoři textů: Lenka Adámková, Pavla Březinová, Patrick Fridrichovský,

Daniel Jäger, Martina Klézlová, Ondřej Nádvořík, Marek Pivovar,

Dagmar Radová, Tereza Strmisková, Klára Špičková

Program a repertoár: Milena Sladká

Technická spolupráce: Jarmila Faferková

Technická redakce a korektury: Pavla Březinová, Ondřej Nádvořík

Grafická úprava: Václav Melecký

Redakční uzávěrka: 20. listopadu 2013

Vychází: 23. prosince 2013

Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské

Tisk: KARTIS+Co s.r.o.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní Alenu Punčochářovou, alena.puncocharova@ndm.cz, tel: 731 498 581

ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ

Dopřejte si naše **ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ!** Ušetříte až 30 % z ceny vstupenek na představení konaná za dlouhých zimních večerů od ledna do března 2014. Vyberte si to právě z našich tří variant – operní, operetní/muzikálové či činoherní. Každá skupina nabízí 3 představení, mezi kterými najdete i oblíbené tituly, jako jsou *DONAHA! (Hole dupy)*, *PYGMALION*, *ANNA BOLENA*, *FANTOM LONDÝNA* či *ČARDAŠOVÁ PRINCEZNA*.

Více na www.ndm.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Díky uměleckému ztvárnění a bohatému zdobení vnitřních prostor budovy a sochařským pracím na fasádě je dnes jedním z nejkrásnějších divadel u nás. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 se stalo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za 2. světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a Divadlo Zdeňka Nejedlého. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Je domovskou scénou operního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V Národním domě postupně působily i hostovaly různé divadelní společnosti, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace bylo Národní divadlo moravskoslezské nuceno opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. V srpnu 1980 byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce podle návrhu ostravských architektů Ivo Klimeše a Radima Ulmanna. Od slavnostního znovuotevření 28. dubna 1986 patří Divadlo Jiřího Myrona k největším u nás. Je domovskou scénou operetního/muzikálového, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského a pojme 623 diváků.

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Giuseppe Verdi (1813–1901)

ERNANI

Příběh lásky, cti a boje o moc!

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

Režie: Marián Chudovský

Premiéry 10. a 12. října 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále

s českými titulky

Bohuslav Martinů (1890–1959)

MIRANDOLINA

Operní hity 20. století

Operní komedie podle Carla Goldoniho

Hudební nastudování: Marko Ivanovič

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 5. a 7. prosince 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále

s českými titulky

Robert Schumann (1810–1856)

JENOVĚFA (GENOVEVA)

Operní báseň o manželské věrnosti!

Jediná opera velkého skladatele romantismu

Hudební nastudování: Charles Olivieri-Munroe

Režie: Martin Glaser

Premiéry 27. února a 1. března 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v německém originále

s českými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)

ČERTOVA STĚNA

Komicko-romantická opera o třech dějstvích

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 12. a 14. června 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále

s českými titulky

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro Vás
ve foyer 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny

DRAMATURGICKÉ ÚVODY

k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

Bohuslav Martinů – MIRANDOLINA

Agnieszka Bochenek-Osiecka (Mirandolina)

Foto Martin Popelář

S přelomem roku přichází čas bilancování. Co vám přinesl rok 2013?

Rok 2013 byl pro nás v ostravské opeře významným mezníkem. Vytyčili jsme si opravdu vysoké cíle a věřím, že se nám je podařilo naplnit. Ať to bylo s napětím očekávané a velmi úspěšné nastudování Wagnerova *Lohengrina*, nebo celý projekt Wagner Ostrava 2013, který vyvrcholil galakonzertem v Multifunkční aule GONG. Neopomněli jsme také dalšího letošního jubilanta Giuseppe Verdiho, kterého jsme připomněli velkolepým galakonzertem za účasti významných evropských pěvců nebo nastudováním jeho méně hraného díla *Ernani*. Mám samozřejmě radost i z úspěchu opery *Anna Bolena*, která zahájila donizettiiovský cyklus oper o tudorovských královnách. Svou stále stoupající úroveň tak potvrdila nejen pěvecká obsazení, ale především obě kolektivní tělesa našeho souboru. Velkým ukazatelem bylo

Mimořádnou událostí bude únorová premiéra jediné opery Roberta Schumanna Jenovéfa. Ostravu čeká dramaturgicky pozoruhodné dílo plné romantické hudby a také výjimečné mezinárodní pěvecké obsazení...

také udílení Cen Thálie 2012, kdy ostravská opera dosáhla historického úspěchu. To vše je potěšující a já bych chtěl touto cestou upřímně poděkovat všem kolegům, členům souboru i celému týmu vedení opery. Bez profesionality a nasazení všech bychom nebyli schopni naše cíle zdárně realizovat.

Nový rok je časem předsevzetí a očekávání. Jaká máte divadelní předsevzetí pro nadcházející rok?

Každý rok si dávám předsevzetí, že si vytvořím čas k odpočinku a nebudu se věnovat opeře 24 hodin 365 dní v roce. Člověk si ale občas může zadat i nereálné cíle.

Co chystá soubor opery NDM v lednu a únoru?

V lednu naše opera chystá hned dva výjimečné projekty. Prvním z nich bude *České operní gala*, na kterém zazní ukázky z nejslavnějších, ale i méně známých českých operních děl. Zpívat budou osobnosti jako Eva Urbanová, Maria Kobielska, Eva Dřizgová-Jirušová, Jana Sýkorová, Peter Mikuláš, Ivan Kusnjer,

Aleš Briscein, Tomáš Černý a další. Na koncertu mimo jiné zazní část ze Zeyerova a Sukova *Radúze a Mahuleny* v podání legendární Soni Červené. O několik dní později přivítáme v našem divadle vskutku světovou pěveckou hvězdu – Ostrava bude prvním městem v České republice, kde bude mít svůj recitál tenorista Charles Castronovo. Mimořádnou událostí bude také únorová premiéra jediné opery Roberta Schumanna *Jenovéfa*. Ostravu čeká dramaturgicky pozoruhodné dílo plné romantické hudby a také výjimečné mezinárodní pěvecké obsazení. Poprvé se divákům za dirigentským pultem představí v ostravské opeře kanadský dirigent Charles Olivier Munroe. Režisérem inscenace je Martin Glaser a výtvarnou stránku vytvoří Marek Cpin. Věřím, že si diváci najdou cestu k nám do divadla, a odnesou si mnoho krásných operních zážitků.

Robert Jindra

OSTATNÍ REPERTOÁR OPERY NDM (LEDEN – ÚNOR 2014)

Giuseppe Verdi

ERNANI

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

Dirigent: Tomáš Brauner / Jan Šrubař

Režie: Marián Chudovský

17. 1. (18.30), 2. 2. (17.00), 6. 2. (18.30)

Giuseppe Verdi

NABUCCO

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Židek

Režie: Michael Tarant

24. 1. (18.30), 19. 2. (18.30)

Johann Strauss

NOC V BENÁTKÁCH

Hudební nastudování: Jan Šrubař

Dirigent: Jan Šrubař

Režie: Pavel Mikuláš

25. 1. (18.30)

Gaetano Donizetti

ANNA BOLENA

Hudební nastudování: Oliver Dohnányi

Dirigent: Oliver Dohnányi / Jakub Židek

Režie: Ivan Krejčí

9. 2. (15.00), 13. 2. (18.30)

V reprízách Donizettiho opery ANNA BOLENA 9. a 13. února 2014 se v titulní roli představí ukrajinská sopranistka Elona Korzhevych (na fotografii s Kateřinou Jalovcovou a sborem opery NDM). NENECHTE SI UJÍT TATO MIMOŘÁDNÁ PŘEDSTAVENÍ!

Foto Daniel Jäger

MÁME NA REPERTOÁRU

Giuseppe Verdi (1813–1901)

ERNANI

Příběh lásky, cti a boje o moc!

K 200. výročí narození skladatele

Opera o čtyřech jednáních z roku 1844, libreto
Francesco Maria Piave (1810–1876)
podle tragédie Victora Huga (1802–1885)
Hernani, ou l'Honneur castillan
(*Ernani aneb Kastilská čest*) z roku 1830

Hudební nastudování	Tomáš Brauner
Dirigent	Tomáš Brauner / Jan Šrubař
Režie	Marián Chudovský
Scéna	Jaroslav Valek
Kostýmy	Peter Čanecký
Pohybová spolupráce	Igor Vejsada
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Daniel Jäger

V hlavních rolích **Luciano Mastro** / **Branko Robinšak** / **Gianluca Zampieri** (Ernani),
Frédérique Friess / **Olga Romanko** (Elvira),
Martin Gurbaľ / **Bogdan Kurowski** (Don Ruy
Gomez de Silva), **Aleš Jeniš** / **Jakub Kettner**
(Don Carlo), **Anna Nitrová** / **Erika Šporerová**
(Giovanna), **Ondřej Koplík** / **Václav Morys** (Don
Riccardo) a **Jaroslav Kosec** / **Václav Živný**
(Jago)

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM

Reprízy 17. 1. (18.30), 2. 2. (17.00)
a 6. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Gianluca Zampieri (Ernani) a sbor opery NDM

Foto Daniel Jäger

Jakub Kettner (Don Carlo)

Foto Daniel Jäger

Branko Robinšak (Ernani) a sbor opery NDM

Foto Martin Popelář

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Ve všech reprízách v lednu a únoru 2014
vystoupí v roli Elviry sopranistka **OLGA**
ROMANKO, která v NDM před časem
zazářila v titulní roli Catalaního *La Wally*
nebo jako sólistka mimořádného koncertu
VERDI GALA.

Robert Schumann (1810–1856)

JENOVÉFA (GENOVEVA)

Operní báseň o manželské věrnosti!

Velká opera o čtyřech jednáních z roku 1848,
libreto skladatel a Robert Reinick

Hudební nastudování **Charles Olivier Munroe**
Dirigent **Charles Olivier Munroe**
/ **Jakub Židek**
Režie **Martin Glaser**
Scéna a kostýmy **Marek Cpin**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Dramaturgie **Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:

Hidulfus, biskup z Trieru **Jiří Brückler**
/ **Matěj Chadima**
Hrabě Siegfried **Roman Janál**
/ **Jakub Kettner**
Genoveva, jeho žena **Agnieszka Bochenek-**
-Osiecka
/ **Eva Dřízgová-Jirušová**
/ **Frédérique Friess**
Golo **Philippe Do**
/ **Blagoj Nacoski**
Margaretha **Yvonna Škvárová**
/ **Erika Šporerová**
Drago, hofmistr **David Szendiuch**
/ **Jan Štáva**
/ **Václav Živný**
Balthasar, Siegfriedův sluha **Martin Gurbaľ**
/ **Bogdan Kurowski**
Caspar, Siegfriedův sluha **Michal Onufer**
/ **Roman Vlkovič**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři **Vladimír Liberda**
a **Petr Kupka**

Uvádíme v německém originále s českými titulky

Premiéry 27. února a 1. března 2014
v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

V osmnáctém století patřil tento námět k nejznámějším zlidovělým látkám spolu s pověstí o Faustovi nebo s příběhem Dona Juana

Jenovéfa (Genoveva) je jedinou operou Roberta Schumanna. V dějinách hudebního divadla tvoří příspěvek k vývoji od takzvané číslové opery k hudebnímu dramatu. Jako předloha skladateli posloužila pověst z francouzského středověku o Jenovéfě z Brabantu. V osmnáctém století patřil tento námět k nejznámějším zlidovělým látkám spolu s pověstí o Faustovi nebo s příběhem Dona Juana. Schumann nejprve zvolil jako libretistu svého přítele Roberta Reinicka, básníka a malíře bez jakékoli divadelní zkušenosti. Reinick dodal text vytvořený na základě truchlohy *Život a smrt svaté Jenovéfy* od Ludwiga Tiecka, Schumannovi však připadal příliš lyrický. Text si nakonec napsal sám a převzal do něj i pasáže z tragédie *Jenovéfa* Friedricha Hebbela. Z Reinickovy verze zbylo pouhých dvě stě veršů. Přesto je Schumannovo libreto celistvé a samostatné.

Děj opery se odehrává kolem roku 730 ve Štrasburku. Jenovéfa je manželkou hraběte Siegfrieda, který se se svým vojskem chystá vytáhnout proti Maurům. Manželku svěruje do ochrany přítele Gola a zároveň ho pověří správou svých panství. Golo je do Jenovéfy zamilován a vědom si pokušení, raději by táhl do války se svým pánem. Jenovéfa se loučí se svým manželem odjíždějícím do boje. Zasažena smutkem, omdlí. Golo zneužije situace a svou paní políbí, což pozoruje bývalá chůva, chamtivá Margareta, kterou Siegfried kdysi vyhnal jako čarodějnici. Margareta nyní spřádá pomstu a Golovi namluví, že ani on není Jenovéfě lhostejný. **Golo poté Jenovéfě přináší zprávu o vítězství jejího muže. Přizná se jí k onomu tajnému polibku. Jenovéfa však myslí jen na Siegfrieda a Golo, který je tím raněn, nastrojí lest.** Rozhlásí, že Jenovéfa měla za Siegfriedovy nepřítomnosti poměr s kaplanem. Spolu

Kostýmní návrh Marka Cpin – Jenovéfa

s Margaretou vláká do Jenovéfiny komnaty hofmistra Draga pod záminkou, aby Jenovéfu střežil. Tak je Drago „přistižen“ a Margaretou obviněn, že má s Jenovéfou vztah. Sluha Baltazar Draga probodne a Jenovéfa je jako nevěrnice uvržena do věže. Siegfried byl v boji raněn a nyní se vrací do Štrasburku, kde se jej Margareta pokusí otrávit. Golo mu přinese zprávu o Jenovéfě domnělé nevěře. Siegfried mu uvěří a Jenovéfy se zřekne. Margareta mu v kouzelném zrcadle ukáže obraz, který má prokázat nevěru jeho ženy, a Siegfried rozhodne, že Jenovéfa musí zemřít. Jenovéfa je poté odvedena do lesa, kde ji má Golo setnout Siegfriedovým mečem. Jenovéfa se podvolí rozsudku manžela, jehož stále miluje, dále však trvá na své nevině. Golo se pokouší zneužít jejího neštěstí a navrhuje, aby spolu utekli. Jenovéfa však odmítne, je připravena zemřít. Siegfried, jemuž Margareta nakonec prozradila pravdu, přispěchá a v poslední chvíli manželku zachrání. (d)

Scénický návrh Marka Cpin – 2. jednání

V roli Gola se do Národního divadla moravskoslezského vrací makedonský tenorista **Blagoj Nacoski**, jenž se ostravskému publiku před časem představil jako Lindoro v Rossiniho *Italce v Alžíru*.

Jaký máte vztah k tvorbě z období německého hudebního romantismu?

Můj vztah k německému romantismu souvisí zejména s písňovým repertoárem. Po řadu let jsem se, vedle závazků v opeře, věnoval jako člen jednoho vokálního kvarteta v Itálii interpretaci německých písní – zejména Brahmsových a také Schumannových. Je to hudba, která je mi velmi blízká a vyhovuje mému hlasu. Rád bych měl více příležitostí se k ní vrátit.

Kdy jste se vůbec poprvé setkal s tvorbou Roberta Schumanna a jak na vás tehdy zapůsobila?

Myslím, že to bylo před mnoha lety. © Vyrůstal jsem v hudební rodině, hudba mne odmalička všude obklopovala. Vzpomínám si, že když jsem poprvé slyšel Schumannovu píseň *Ich grolle nicht* v podání Dietricha Fischera-Dieskaua, byl jsem doslova ohromen. Později, když jsem začal zpěv studovat, jednou z prvních písní, kterou jsem zpíval, byla Schumannova *In der Fremde*. Tu jsem opravdu miloval.

Myslím, že Jenovéfa je opravdu mistrovské dílo, a opravdu nechápu, proč není součástí repertoáru řady světových divadel

Jak na vás působí jeho jediná opera Jenovéfa?

Musím přiznat, že jsem o této opeře dříve nic moc nevěděl. Shodou okolností, několik dní před tím, než jsem byl pozván Národním divadlem moravskoslezským, abych byl součástí obsazení vaší inscenace, jsem ve Vídni slyšel na jednom koncertě její předehru. Velmi se mi líbila. A vzápětí přišla krásná nabídka od vás na roli Gola. Myslím, že *Jenovéfa* je opravdu mistrovské dílo, a opravdu nechápu, proč není součástí repertoáru řady světových divadel. Jsem šťastný, že jste mi ji objevili, a mohu v ní zpívat.

Co si myslíte o charakteru role Gola?

Konečně budu v opeře za „zlého“. © Poté, co jsem mnohokrát zpíval Dona Ottavia z *Dona Giovanniho*, Ferranda z *Così fan tutte*, Tamina z *Kouzelné flétny*, Hraběte Almaviva z *Lazebníka sevillského*, tedy postavy milostné, romantické nebo naivní, mohu nyní hrát postavu s trochou zla. A právě proto je pro mne Golo nesmírně zajímavý. V jeho charakteru je řada rovin a to mne fascinuje. Nechci, aby to vyznělo zaujatě, ale tato opera by se mohla jmenovat i „Golo“. Má tam více zpívání než hlavní hrdinka a je to i postava psychologicky velmi složitá.

Jak se těšíte na svůj návrat do Ostravy?

Moje první zkušenost v Ostravě byla také mojí první zkušeností v České republice. Byla „krátká a sladká“, jak říkáme my v Makedonii, a tak jsem bohužel neměl možnost navštívit město. Mám nádherné vzpomínky na divadlo, je to opravdu krásná budova. Už se nemůžu dočkat, až se k vám vrátím, a poznám nové kolegy. (dj)

KDO JE BLAGOJ NACOSKI?

Makedonský tenorista Blagoj Nacoski se narodil v roce 1979 ve Skopje. Na operní scéně debutoval v roce 2003 v Teatro dell'Opera v Římě v roli Artura (Donizetti – *Lucie z Lammermooru*) pod vedením dirigenta Daniela Orena a režiséra Grahama Vicka. Od té doby se s úspěchem představil posluchačům po celém světě. Vystoupil v nejvýznamnějších koncertních sálech a operních domech (Mnichov, Curych, Salcburk, Frankfurt, Brusel, Benátky, Parma, Terst, Bari, Seattle, Toronto, Tokio atd.). Jeho repertoár zahrnuje mozartovské role Ferranda (*Così fan tutte*), Tamina (*Kouzelná flétna*), Dona Ottavia (*Don Giovanni*) a Belmonta (*Únos ze serailu*), Donizettiho Ernesta (*Don Pasquale*), Rossiniho Lindora (*Italka v Alžíru*), Dona Narcisa (*Turek v Itálii*) a Almaviva (*Lazebník sevillský*), Belliniho Elvina (*Náměsíčná*), Brittenova Petera Quinta (*Utahování šroubu*) a Lysandera (*Sen noci svatojánské*) a další. Jeho diskografie zahrnuje DVD nahrávky Mozartova *Scipionova snu* (Deutsche Grammophon) a Straussovy *Ariadny na Naxu* (TDK), CD nahrávky Donizettiho *Lucie z Lammermooru* (Dynamic) a Collusovy skladby *Te Deum* (MR Classics). V roce 2008 jej makedonská vláda jmenovala „Velvyslancem makedonské kultury“.

Scénický návrh Marka Cpina – 3. jednání

Scénický návrh Marka Cpina – 4. jednání

Bohuslav Martinů (1890–1959)

MIRANDOLINA

Operní komedie podle Carla Goldoniho

Komická opera o třech jednáních z roku 1954,
libreto skladatel podle hry Carla Goldoniho

La locandiera (Hostinská) z roku 1753

Hudební nastudování	Marko Ivanović
Dirigent	Marko Ivanović / Jan Kučera
Režie	Jiří Nekvasil
Scéna	Daniel Dvořák
Kostýmy	Simona Rybáková
Pohybová spolupráce	Jana Ryšlavá
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Daniel Jäger
Osoby a obsazení:	
Mirandolina	Agnieszka Bochenek-Osiecka / Kateřina Kněžíková / Barbora Perná
Ortensia	Eva Dřízgová-Jirušová / Marianna Pillárová
Deianira	Anna Nitrová / Erika Šporerová
Fabrizio	Aleš Briscein / Luciano Mastro
Hrabě d'Albafiorita	Josef Moravec / Martin Šrejma
Rytíř di Ripafretta	Jan Willem Baljet / Michal Křístek
Markýz di Forlimpopoli	Martin Gurbal' / Jan Štáva
Sluha rytířův	Ondřej Koplík / Václav Morys
Klenotník	Jan Rychtář

Jan Willem Baljet (Rytíř di Ripafretta), Kateřina Kněžíková (Mirandolina)

Foto Martin Popelář

**Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr
Kupka**

Uvádíme v italském originále s českými titulky

**Reprízy 5. 1. (17.00), 16. 1. (18.30),
29. 1. (18.30), 5. 2. (18.30) a 15. 2. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

Operní soubor NDM má od prosince 2013
na repertoáru Martinůvu operu *Mirandolina*, kte-
rou pokračuje ostravská dramaturgická řada
s názvem *Operní hity 20. století*. V jejím rámci

byl v posledních třech letech uveden například
Hindemithův *Cardillac*, Stravinského *Život pro-
stopášníka* nebo Janáčkovy *Káťa Kabanová*.

Záznam z prosincové premiéry opery *Miran-
dolina* je 4. ledna 2014 ve 20 hodin zařazen
do programu „Operní sezóna“ Evropské vysílací
unie (EBU) a zároveň je na programu Českého
rozhlasu 3 – Vltava.

Inscenace vznikla za podpory Nadace Bohu-
slava Martinů a je součástí Roku české hudby
2014, jehož Celorepublikové scénické zahájení
se uskuteční právě představením ostravské *Mi-
randoliny* dne 7. ledna 2014 v 19 hodin na scé-
ně Stavovského divadla. (dj)

Kateřina Kněžíková (Mirandolina)

Foto Martin Popelář

Michal Křístek (Rytíř di Ripafretta), Agnieszka Bochenek-Osiecka (Mirandolina) a Jan Štáva (Markýz di Forlimpopoli) Foto Martin Popelář

Kateřina Kněžíková (Mirandolina), Martin Gurbal' (Markyz di Forlimpopoli), Eva Dřizgová-Jiruřová (Ortensia) a Anna Nitrová (Deianira)

Foto Martin Popelář

ROK ČESKÉ HUDBY 2014

Tradici udržujeme tím, že ji rozvíjíme

Rok české hudby je mimořádnou kulturní událostí, která od svého založení v roce 1924

každých deset let připomíná významná výročí osobností české hudby. Uměleckou záštitu nad Rokem české hudby 2014 přijali mezzosopranistka Magdalena Kožená a šéf Berlínské filharmonie Sir Simon Rattle.

Rok české hudby 2014 je pro Národní divadlo moravskoslezské ústředním mottem v sezónách 2013/2014 a 2014/2015. Základním tématem projektů k Roku české hudby 2014 je podtržení a zdůraznění faktu, že česká hudební kultura patří mezi pět nejvýznamnějších hudebních kultur na světě, a jako takovou by ji lidé měli vnímat, provozovat, hovořit o ní, a to i v širších historických, společenských a kulturních souvislostech.

Rok české hudby 2014 je zároveň i výzvou pro budoucnost, realizovanou jak objednávkami nových děl, tak i propagací nepříliš často uváděných a ve světě zatím neprosazených inscenací, které jsou přesto pozoruhodnými díly klasiků české hudby (Smetana, Dvořák, Martinů).

Luciano Mastro (Fabrizio)

Foto Martin Popelář

ČESKÉ OPERNÍ GALA – TO NEJLEPŠÍ Z ČESKÉ OPERY!

Mimořádný galakonzert
k Roku české hudby 2014

10. ledna 2014 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Orchestr opery Národního divadla
moravskoslezského

Dirigent **Robert Jindra**
Dramaturgie **Daniel Jäger**
Produkce **Alena Golatová,**
Valerie Hendrychová

Program:

Bedřich Smetana

PRODANÁ NEVĚSTA

Přehra

Orchestr opery NDM

Árie Mařenky ze 3. jednání „Ten lásky sen“

Eva Dřízgová-Jirušová

DALIBOR

Scéna Milady a Dalibora z 2. jednání

„Vem tento chudý dárek z ruky mé“

Eva Urbanová, Luciano Mastro

LIBUŠE

Scéna Přemysla z 2. jednání

„Již plane slunce, blahý míru sen... Ó vy lípy“

Ivan Kusnjer

VIOLA

Fragment opery

Jana Sýkorová (Sebastian, Viola)

Ivan Kusnjer (Antonio)

Peter Mikuláš (Marco)

Aleš Briscein (Orsino)

Martin Gurbaľ (Rybář)

Antonín Dvořák

JAKOBÍN

Školní scéna z 2. jednání

Kateřina Kněžíková (Terinka),

Jan Vacík (Benda), Aleš Briscein (Jiří),

sbor opery NDM, Operní studio NDM

RUSALKA

Závěrečná scéna ze 3. jednání

„Miláčku, znáš mne, znáš?“

Maria Kobielska (Rusalka)

Aleš Briscein (Princ)

Martin Gurbaľ (Vodník)

Přestávka

Josef Suk

RADŮZ A MAHULENA

Prolog „Jsem pohádka“

Soňa Červená

Zdeněk Fibich

ŠÁRKA

Scéna Šárky a Ctirada z 2. jednání

„Vše ticho kolem“

Eva Urbanová (Šárka), Tomáš Černý (Ctirad),

Anna Nitrová (Radmila), sbor opery NDM

Josef Bohuslav Foerster

EVA

Árie Evy ze 3. jednání

„Sama jsem a opuštěna“

Maria Kobielska

Otakar Ostrčil

HONZOVO KRÁLOVSTVÍ

Árie Princezny z 2. jednání

„Zázračná hvězda“

Kateřina Kněžíková

Leoš Janáček

PŘÍHODY LIŠKY BYSTROUŠKY

Závěrečná scéna Revírnicka

„Je to pohádka, či pravda?“

Peter Mikuláš

Vítězslav Novák

KARLŠTEJN

Zpěv Karla IV. ze 3. jednání

„Je-li nutno, pane vévodo...“ – „Svatý Václave“

Ivan Kusnjer (Karel IV.), sbor opery NDM

GALAKONCERT CHARLESE CASTRONOVA

Wolfgang Amadeus Mozart – DON GIOVANNI

Gaetano Donizetti – DON PASQUALE, NÁPOJ LÁSKY

Giuseppe Verdi – LA TRAVIATA

Giacomo Puccini – MANON LESCAUT

Francesco Cilea – ARLÉZANKA

Petr Iljič Čajkovskij – EVŽEN ONĚGIN

Jules Massenet – WERTHER

Charles Gounod – FAUST, ROMEO A JULIE

Charles Castronovo – tenor

Kateřina Kněžíková – soprán

Orchestr opery Národního divadla moravskoslezského

Dirigent **Robert Jindra**

15. ledna 2014 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Charles Castronovo

Foto Pia Clodi

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Václav Štech (1859–1947)

VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK

Politicky (ne)korektní komedie

Režie: Janusz Klimsza

Premiéra 24. října 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Jean Anouilh (1910–1987)

POZVÁNÍ NA ZÁMEK

Bezohledná komedie v rytmu tanga

Režie: Peter Gábor

Premiéra 7. listopadu 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Liz Lochhead (1947)

PERFECT DAYS

*Romantická komedie nejen o ženách,
nejen pro ženy*

Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová

Premiéra 30. ledna 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

William Shakespeare (1564–1616)

MACBETH

Poznej temnotu, poznáš sám sebe...

Režie: Rastislav Ballek

Premiéra 6. února 2014

v Divadle Jiřího Myrona

David Jařab (1971)

ZA VODOU

Příběh konce jedné lásky

Režie: Štěpán Pácl

Česká premiéra 27. března 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Simon Stephens (1971)

PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Velké dobrodružství autistického chlapce

Režie: Janusz Klimsza

Premiéra 28. března 2014 ve zkušebně

Divadla Antonína Dvořáka

Martin Kákoš (1955), Gabo Dušík (1961),
Peter Uličný (1950), Jaroslav Moravčík (1961)

QUO VADIS

Muzikál

*Vášnivý příběh lásky na motivy románu Henryka
Sienkiewicze*

Režie: Peter Gábor

Česká premiéra 5. června 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Činohra NDM je na Facebooku:

ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

František Večeřa (Messerschmann) a Veronika Lazorčáková
(Isabela) v bezohledné komedii POZVÁNÍ NA ZÁMEK

Foto Radovan Šťastný

S přelomem roku přichází čas bilancování. Co vám přinesl rok 2013?

Veľmi ma potešila vysoká divácka návštevnosť, čo ma presvedčuje o tom, že záujem o naše divadlo aj predstavenia je veľký. Ale priznávam, že veľmi nerád bilancujem. Teším sa z každého úspechu, to nemyslím len na seba, ale na všetkých svojich kolegov. Divadlo je okrem iného aj o stretnutí so zaujímavými tvorcami, dobrými dramatickými textami a to sa v tom minulom roku aj splnilo.

Rozhodne si nenechajte ujsť Shakespearovu krvavú drámu *Macbeth*, ktorá prinesie na javisko sugestívnu sondu do ľudského vnútra a poodhalí tie najtemnejšie stránky nášho podvedomia...

Nový rok je časom predsavzatí a očakávaní. Jaká máte divadelní předsevzetí pro nadcházející rok?

Nedávam si žiadne predsavzatia, ani v súkromí ani v práci. Hlavne asi preto, že je minimálna pravdepodobnosť, že ich dodržím a považujem to za ošúchané klišé. Nový rok je v našom profesnom rytme vlastne pokračovaním už naštartovanej divadelnej sezóny a Vianoce sú pre mňa časom oddychu a stretnutí s najbližšími. Budem rád, keď diváci budú na nás chodiť a budeme mať plné hľadiská. A rovnako rád privítam divákov na pilotnom stretnutí v komornom zákulisnom priestore „pod točňou“ v Divadle Jiřího Myrona, kde budeme po celý rok pripravovať stretnutia so zaujímavými osobnosťami zo sveta divadla.

Co chystá soubor činohry NDM v lednu a únoru?

Všetkých srdečně pozývam na romantickú komédiu škótskej autorky Liz Lochhead *Perfect Days*, ktorá prináša mimoriadne atraktívnu tému nie len o ženách a nie len pre ženy. A rozhodne si nenechajte ujsť Shakespearovu krvavú drámu *Macbeth*, ktorá prinesie na javisko sugestívnu sondu do ľudského vnútra a poodhalí tie najtemnejšie stránky nášho podvedomia. A to všetko vo veľmi originálnej režijnej koncepcii.

Tešíme sa na Vás a do nového roka prajem všetkým hlavne veľa zdravia a krásnych umeleckých zážitkov.

Peter Gábor

OSTATNÍ REPERTOÁR ČINOHRY NDM (LEDEN – ÚNOR 2014)

Terrence McNally – David Yazbek

DONAHA! (Hole dupy)

Režie: Pavel Šimák

3. 1. (18.30), 13. 2. (18.30), 22. 2. (18.30)

Václav Štech

VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK

Režie: Janusz Klimsza

6. 1. (18.30), 11. 2. (18.30), 27. 2. (18.30)

Joseph Bédier – Janusz Klimsza

TRISTAN A ISOLDA

Režie: Janusz Klimsza

7. 1. (18.30), 15. 1. (18.30), 20. 2. (18.30),
23. 2. (15.00)

Venedikt Jerofejev

MOSKVA → PETUŠKY

Režie: Tomáš Jirman

12. 1. (19.00), 15. 2. (19.00)

Milan Uhde – Miloš Štědroň

BALADA PRO BANDITU

Režie: Peter Gábor

16. 1. (18.30), 16. 2. (16.00)

William Shakespeare

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Režie: Peter Gábor

22. 1. (18.30), 21. 2. (18.30)

Michael Cooney

HABAĎŮRA

Režie: Roman Groszmann

25. 1. (18.30)

Anna Saavedra

KUŘAČKY

Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová

4. 1. (19.00), 19. 1. (19.00), 9. 2. (19.00)

Billy Roche

SLOŽ MĚ NĚŽNĚ

Režie: Janusz Klimsza

5. 1. (19.30), 2. 2. (20.00)

Carlo Goldoni

POPRASK NA LAGUNĚ

Režie: Janusz Klimsza

9. 1. (10.00), 21. 1. (18.30), 16. 2. (16.00)

George Bernard Shaw

PYGMALION

Režie: Pavel Šimák

11. 1. (18.30), 23. 1. (18.30), 28. 2. (18.30)

Jean Anouilh

POZVÁNÍ NA ZÁMEK

Režie: Peter Gábor

18. 1. (18.30), 18. 2. (18.30), 25. 2. (18.30)

Jack Trevor Story

TRABLE S HARRYM

Režie: Jakub Nvota

21. 2. (18.30)

Jean Anouilh (1910–1987)

POZVÁNÍ NA ZÁMEK

Bezohledná komedie v rytmu tanga

Překlad	Alexander Jerie
Režie	Peter Gábor
Dramaturgie	Klára Špičková, Dagmar Radová
Scéna	Michal Syrový
Kostýmy	Katarína Holková
Hudba	David Vrbík
Pohybová spolupráce	Tomáš Krivošík
Osoby a obsazení:	
Horác, Frederik (dvojčata)	Aleš Bilík
Paní Desmemortesová	Veronika Forejtová
Lady Dorotea India	Renáta Klemensová
Diana Messerschmannová	Andrea Mohylová
Messerschmann (otec Diany)	František Večeřa
Patrik Bomballes	Ivan Dejmal
Romainville	Jiří Sedláček / Dušan Urban
Isabela (tanečnice z Opery)	Veronika Lazorčáková
Matka Isabely	Anna Cónová
Slečna Capulatová	Marie Logojdová
Josué	Miroslav Rataj

**Reprízy 18. 1. (18.30), 18. 2. (18.30)
a 25. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka**

Druhou činoherní premiérou Národního divadla moravskoslezského po politicky (ne)korektní komedii Václava Štecha *Veřejné blaho aneb Deskový statek* byla takzvaná „zářivá“ komedie Jeana Anouilhe *Pozvání na zámek*.

Obě činoherní premiéry mají něco společného. Obě dvě se dotýkají aktuálních společenských témat, jako je moc peněz a manipulace. A obě dvě palčivou problematiku pojmenovávají s humorem a ironií.

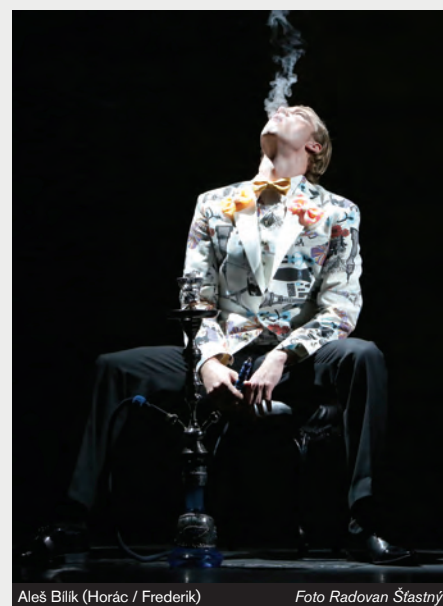
Jean Anouilh je jedním z nejvýznamnějších francouzských dramatiků. Jeho hry výborně zobrazují absurditu života a oplývají štiplavým humorem.

Inscenace uměleckého šéfa činohry Petera Gábora, jak píše Martin Jiroušek ve své kritice na serveru Ostravan.cz, „po téměř čtvrtstoletí od revoluce pojmenovává základní nemoc dnešní doby: peníze“. Peníze jsou nejlepší zbraní. Dovolují postavám totiž cokoliv. **V Anouilhově předloze se mísí několik různých žánrů a tak je tomu i v samotné inscenaci. Scény se přelévají z konverzační komiky do psychologického dramatu.** Zvláště v těchto dvou polohách se rozvíjí téma peněz a také vztahy základní čtveřice postav, kterými jsou povahově naprosto odlišná dvojčata Horác a Frederik, Diana, dcera největšího boháče, a tanečnice Isabela. Postava Matky (Anna Cónová) a společnice Capulatové (Marie Logojdová) vnášejí díky svým vzpomínkám na sladké mládí operetní pozlátka. Jejich současnost je naproti tomu bizarní směsicí kompromisů a prospěchářství.

Má to být jeden z řady plesů, které postavy už tisíckrát absolvovaly a ještě absolvovat budou. Ale nakonec se z něj stane událost, která zasáhne do jejich pohodlného života v přepychu a dostatku.

Společenská smetánka se pohybuje zrcadlovým salonem a její odraz ji neustále obklopuje. Plesový rej se stává snově groteskní přehlídkou masek. Horác, který sám sebe jmenoval do role režiséra celého večera, šikovně manipuluje nejen se všemi postavami, ale také aranžuje prostor.

Vše, co se na scéně odehrává nebo objeví, neustále lavíruje na hraně mezi komedií a dramatem, lesk přepychu hraničí s kýčem. **Postavy sice z počátku budí dojem, že mohou cokoliv, ale nakonec jsou bezmocné proti paradoxům života.** Velmi dobře s touto vratkou hranicí pracují vrcholové scény inscenace. Isabela se ve svém velkém, až hysterickém monologu vyznává Horácovi z lásky (a to i navzdory tomu, že

Aleš Bilík (Horác / Frederik) Foto Radovan Štátný

má celý obličej od šlehačky), aby na závěr zjistila, že ten, komu se právě vyznala, není Horác, ale Frederik. A Isabela není jedinou, kterou přízračné zrcadlení se a zdvojování zmáte. Vrcholem celého bláznivého reje je směšná snaha největšího boháče Messerschmanna (František Večeřa) zbavit se své peněžní zátěže. Déšť bankovek, který se na něj sype, chce rozkousat a roztrhat.

I přes své temnější tóny zůstává *Pozvání na zámek* komedií a spěje ke šťastnému konci. Paní Desmemortessová (Veronika Forejtová), Horácova teta, se o šťastný konec, jak prohlašuje, sama postará. V závěru je to totiž ona, kdo se ujímá režie.

Za pozornost ovšem stojí i vedlejší postavy, jako například duchaplný sluha Josué (Miroslav Rataj) nebo impulzivní excentrička Lady Dorotea India (Renáta Klemensová) a její neurotický tajný milenec Patrik Bomballes (Ivan Dejmal), který je neustále ve střehu.

Přijmout *Pozvání na zámek* se rozhodně vyplatí! (dr)

Anna Cónová (Matka Isabely) a Veronika Lazorčáková (Isabela) Foto Radovan Štátný

Marie Logojdová (Slečna Capulatová), Veronika Forejtová (Paní Desmemortessová) Foto Radovan Štátný

KLÁRA ŠPIČKOVÁ

Jak jsme slíbili v minulém čísle, přinášíme rozhovor s odcházející dramaturgyní **Klárkou Špičkovou**. Otázky jí klade v Ostravě setrvávající kolega Marek Pivovar.

Klára se představila poprvé ostravským hercům i publiku spoluprací s Jurajem Deákem na inscenaci *Krvavá svatba* v roce 2002. Od té doby se zhostila příprav i zkoušení celé řady dalších inscenací. Juraj Deák spolu s Janem Burianem a Natálií Deákovou (nová šéfkyně činohry v Plzni) stojí za jejím nynějším odchodem do plzeňského divadla. A tak přichází logická otázka:

Vypadá to, že Juraj je hlavním hybatelem tvých angažmá. Je tomu tak?

Ano i ne. Rozhodujícím faktorem teď bylo seznámení s režisérkou Natálkou Deákovou, která není Jurajova příbuzná! Zkoušely jsme v Plzni *Je třeba zabít Sekala*. Po premiéře večer se měly definitivně rozhodnout. Bylo sychravo, tátovi dopadla dobře operace, premiéra se povedla, v klubu hrál živý cimbál, byl únor 2013. Měly jsme za sebou náročné zkoušení machistické hry se všemi pány souboru. A euforii z dramaturgicko-

Jsem ráda, že se v mém případě nenaplní vtípné rčení Petera Gábora, že dramaturg přežije všechno a všechny...

-režijní spolupráce. Juraj, tehdejší šéf, tlačil na odpověď, věděl, že když se zas vrátím do zkoušení v Ostravě, ucuknu. Námluvy s Plzní totiž probíhaly už dlouhou dobu. Natálka mě vydírala, že beže mě tam nepůjde, a já to cítila podobně. Geniální alibi. Juraj asi tušil, že nás dvě musí dát dohromady, a udělal to. No, a herci nám slibovali zařídíť řidičák, byt a permanentku na fotbal. Kývla jsem. A celá vyděšená jela do Ostravy. Ve vlaku jsem polykala slzy a napsala Andrejce a Igorovi. Věděla jsem ale, že kostky jsou vrženy, a nic už to nezmění.

Nerohodoval vůbec fakt, že se Plzeň stala Městem kultury 2015?

Kdež! Stála jsem tu tenkrát u živého vysílání na náměstí a se stovkami lidí rozhořčeně bučela, když oznámili výsledek. Pak jsem si odmítala dát U Rady Plzeň. No, je to docela ironie osudu. Každopádně mohu dnes Ostraváky provokovat: Plzeň vyhrála hokejovou ligu, dostala se do fotbalové Ligy mistrů a ještě bude Městem kultury... asi tam nakupují ty nejlepší hráče, ha ha.

V Plzni si tě nedobírají, že právě teď jdeš k nim?

Ale samozřejmě. Hlavně, když v kultuře získali ten titul a nastává tam trochu invaze dalších lidí z Ostravy. Na to jim zas s humorem opáčím, že někde sbírají tituly, a někde zas dělají dobré divadlo! Teď už ale musím kopat za nový tým. Párkrát mě upozornili, že mám za každým zážitkem slovo „Ostrava“, ale teď už jsem jejich. Slíbila jsem jim, že až mi tu skončí zkoušení *Macbetha*, nikdy už neřeknu „u nás“, míníc tím Ostravu. Bude to těž-

ké, ale naštěstí začínám mít tamní soubor opravdu ráda. I když se Martin Stránský bude ženit.

Vraťme se k tvému rozhodnutí a k dramaturgickému působení v Ostravě. Proč je pro tebe tak zásadní osobou režisér nebo šéf?

Je to alfa i omega mé práce, můj hlavní partner. Vytvářím tandem s režisérem při každém zkoušení. Ale osoba šéfa a porozumění s někým, s kým vybíráte tituly, herce, režiséry a budujete novou etapu souboru, je to, co dává práci větší smysl než jen ten, že něco řeknu na první čtené a udělám program k inscenaci. Když se ohlédnu za Ostravou, jsem hrdá na to, že jsem přivlekla Juraje na Honzu Hájků do Polárky, že jsem prosadila Honzu Mikuláška (režisér) na *Caligulu* a on si „napoprvé v Myronu“ nevyhládal zuby. I když jsme po čase šli každý jinou cestou. Aktivně jsme spolu naposledy psali a tvořili *Královnu Margot*, při *Oidipovi* jsem mu už jen „objevila“ nového Oidipa Igora Orozoviče, kterého jsem viděla v Divadle Na Prádle. Jsem ráda, že díky naší spolupráci sem přišel Pavel Šimák, který stvořil divácky velmi úspěšné inscenace. Práce s Peterem Gáborem mě naplňuje a mám ráda jeho humor, jeho osobnost, jenže jsem se ocitla zároveň ve věku, kdy přemýšlím, jestli tu chci zestárnout. Je to mé první, dlouhé a myslím že plodné angažmá. Odmítla jsem jich kvůli Ostravě už několik, kromě Prahy Brno a Zlín. Proto jsem se rozhodla Petera opustit. I když jsem večer doma „bulela jak cyp“. Ráno jsem se nadechla a kupodivu se mi ulevilo. A pak přišel zvláštní příliv nové energie.

Poznamenají tě ve vzpomínkách ostravští herci?

Zdejší divadlo pro mne zůstane ve vzpomínkách navždycky živé ohledně dámské části souboru, kterou výrazně zosobňovala Veronika Forejtová, Anička Cónová a dál jmenovat nebudu, protože bych musela vyjmenovat všechny herečky. Ostrava je velmi silná v „dámské šatně“. U pánů obdivuji zvláštní nevyrovnanou opravdovost Franty Večeří, profesionalitu Františka Strnady, komiku a charisma Jana Fišara, buldočí nasazení Davida Viktory, zkoušení Péti Housky a řadu dalších, je nás málo, měla bych opět vyjmenovat všechny pány, každý zářil v něčem jiném a oplýval jinými dary.

Jaké další zkušenosti a zážitky ti Ostrava během jedenácti let přinesla?

Když pomínu fakt, že žiji především divadlem, našla jsem tu i skvělé přátele. Dramaturga Tomáše, kamarádku Álu, která se jako herečka dokáže proměnit v každé postavě, Gabku,

"Adieu, Ostravo" (slavnostní odjezd po Kuřáčkách)

Foto Radovan Štátný

Siesta na Kuřím rynku

Foto Igor Orozovič

Zdeňka ad. Samozřejmě jsou to lidé tak trochu od divadla, ale ne z našeho souboru. S partou techniků z Myronu jsem jezdila na výlety, nebo se koupala nahatá v Ostravici. S Andrejkou a s Petrou chodila cvičit, ha ha, s Ondrou šlapala po Pustevnách, s Pavlem točila Wizaru. Úmyslně nejmenuji moc herců z našeho souboru, byť těch zážitků bylo požehnaně a setkání s těmito lidmi byla stěžejní. Zkušenosti mě naučily, že v souboru potřebuji od lidí částečný distanc, který se navíc v hospodě po představení dodržuje těžko. Víš, nikdy jsem se neohlížela na to, zda „jdu v Ostravě s proudem“, nebo proti němu. Všichni mě znají jako člověka, který se nebojí říct svůj názor. Ani hercům, ani nadřízeným. Aspoň tak všichni vědí, co si myslím a co prosazuji, a můžou se k tomu sami vyjádřit a případně po mně hodit popelníkem. Na Ostravě si cením otevřenosti a upřímnosti. Očekávám ale zároveň respekt k odlišnému názoru, nesnáším intriky a pomluvy. Divadlo bylo, je a bude pavučina komplexů, vztahů a nikdy nikdo nebude zcela spokojen, ale musíme respektovat práci. A respektovat fakt, že když chci o věcech rozhodovat, měl jsem jít na režii, a ne na herectví.

Existuje pro tuhle práci nějaká rada?

Bez humoru a nadhledu to nejde dělat naplno, zešílela bych. Vážím si v posledních letech třeba humoru Péti Housky, Honzy Fišara, Petera Gábora a kupodivu hlavně mladých herců v divadle, kteří se tak vážně ještě neberou... Jsem přesvědčena, že ve chvíli, kdy se brát vážně začneme, jsme na nejlepší cestě k psychiatrovi. Anebo k tomu, že se nám přestane na jevišti dařit.

Myslíš, že sis tu udělala i nepřátele?

Jak řekl Oscar Wilde: „Mít hodně přátel, k tomu

stačí být srdečný. Kdo ale po sobě nezanechal jediného nepřítele, byl zcela jistě průměrný.“

Která práce nebo sezóna pro tebe v Ostravě byla stěžejní?

Krvavá svatba, protože jsme stvořili jedinečnou poezii v celkovém tvaru inscenace. *Caligula*, protože jsme s Mikuláškem a se Cpinem pracovali na výkladu rovnocenně, forma nepřevážila herecký obsah a zároveň se v Myronu zrodilo „nové divadlo“. *Amadeus*, protože jsem ho prožila i v soukromém životě – pracovala jsem v zádech se smrtí. Nikdy na tohle zkoušení nezapomenu. Miluji řadu dalších inscenací, ale já už jich dělala asi padesát a na to není prostor. Dodám jediné. Báví mě jak nové inscenační postupy, tak ctím příběh. Můžu dělat s Aničkou Petrželkovou *Cenci* a tak trochu přepsat hru, ale ani jevištní experiment nesmí být

nahodilý, musí fungovat situace, aby fungoval konflikt. V závěru angažmá mě potkal výrazný režisér a to je Rastislav Ballek v *Macbethovi*. Posouvá hranice vnímání textu do rovin, do kterých jsem ještě nevstoupila. Jsem zvědavá, jak bude fungovat tahle metoda, nejen úprava postav je obrovská.

Zažila jsi proměnu dvou ředitelů a čtyř čínoherních šéfů. Jak se díváš na tyto různé etapy v našem divadle?

Jsem ráda, že se v mém případě nenaplní vtipné rčení Petera Gábora, že dramaturg přežije všechno a všechny. I tenhle výčet mi dává najevo, že je čas odejít. Takže stručně: Juraj Deák byl můj učitel. Janusz Klimsza byl pro mě režisér a šéf s velkým geniem loci, který se potýkal s provozem velkého divadla, protože všechno dělá naplno, a my jsme přece jen občas „kolos“. Pavel Šimák byl hravý režisér, který šéfoval poprvé v životě, takže se někdy bral moc vážně, a některé banální věci považoval za zásadní a jiné s naivitou „vesmírného poutníka“ přehlížel. Peter Gábor je zřejmě „ideál“ tím, že zná provoz, zná náš soubor. Nikdo ho „neoblbně“, protože Petera provázejí emoce z divadelního prostředí od dětství. Věřím, že bude pevný ve svých šéfovských rozhodnutích a že bude vyvažovat „divácké divadlo“ s dramaturgickými experimenty. Ještě stihnou někoho urazit? K ředitelování se raději vyjadřovat nebudu, protože se do Ostravy jako ředitel vrátím já! V té době ale bude polovina mých kolegů asi po smrti.

Výborně! Takže neodcházíš nadobro?

Můj milý Marku, pokud mě bereš vážně, a to nepředpokládám, tak se těš! I kdybys umřel dřív, než se vrátím, postavím ti tu z rozpočtu divadla pomník. A pokud to „nestihnou“, postav mi ho ty. Klidně na dvoře Myrona u třídného odpadu. S napsím: „Jakožto ředitelka Zeměkoule to myslela v globálu dobře.“ Adieu, Ostravo. (piv)

Zkoušení „FILIPA“, vpravo Andrea Mohylová, vlevo Veronika Forejtová

Foto Radovan Štastný

William Shakespeare (1564–1616)

MACBETH*Poznej temnotu, poznáš sám sebe...*

Překlad

Martin Hilský

Inscenační úprava

**Rastislav Ballek
a Klára Špičková**

Režie

Rastislav Ballek

Dramaturgie

Klára Špičková

Scéna a kostýmy

Katarína Holková

Hudba

Andrej Kalinka

Pohybová spolupráce

Tomáš Krivošík

Osoby a obsazení:

Macbeth

Vladimír Polák

Lady Macbeth, Třetí čarodějnice

Lada Bělašková

Banquo

František Strnad

Macduff

Jan Fišar

Duncan, Siward st.

Miroslav Rataj

Malcolm

Ivan Dejmal

Lennox

David Viktora

Ross

Jiří Sedláček

Angus

Petr Houska

Donalbain

Robert Finta

Fleance

Ondřej Malý

Lady Macduff, První čarodějnice

Andrea Mohylová

Dvorní dáma, Druhá čarodějnice

Petra Lorencová

Hekáté, Vrátný, Stařec, Seyton

Anna Cónová

Doktor

Vladimír Čapka

Setník

Jan Kovář

Mladý Macduff

Štěpán Kozub

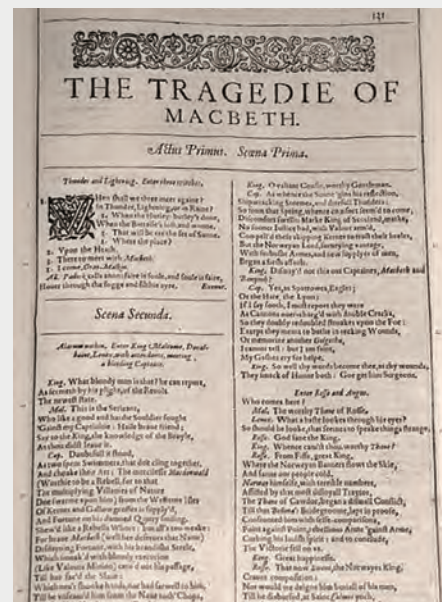
Mladý Siward

Jakub Burýšek**Premiéra 6. února 2014 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona****Reprízy 8. 2. (18.30) a 14. 2. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona**

Vrcholná Shakespearova tragédie odrážela přelomovou dobu nejen v nástupu nového krále Jakuba I. Stuarta, ale i přelom věku alžbětinského

Vrcholná Shakespearova tragédie odrážela přelomovou dobu nejen v nástupu nového krále Jakuba I. Stuarta, ale i přelom věku alžbětinského světa

světa. Právě tehdy vznikaly nejslavnější Shakespearovy tragédie: kromě *Macbetha* (1606) také *Hamlet*, *Othello*, *Král Lear* a *Antonius a Kleopatra*. Shakespeare v ní líčí rozpad silné a mimořádné osobnosti, neboli slovy pana profesora Hilského: „Kterak se z hrdiny stane padouch“, a odráží spíše stav mysli tažené a manipulované okolnostmi než historické reálie. **Ve skutečnosti byl skotský král Macbeth (v překladu „syn Slunce“) oblíbeným panovníkem 11. století, který po slabém Duncanovi nastolil v zemi léta pokojné a úspěšné vlády.** Do doby, než do Skotska vtrhl Duncanův syn Malcolm spolu s Angličany. V tom se dějové pozadí *Macbetha* přibližuje historii. Výklad událostí byl ale zcela jiný. Shakespeare se však hraje v dnešní době ne proto, že nám přibližuje Skotsko jedenáctého století nebo spíše paralely alžbětinské doby století sedmnáctého. Ale proto, že ho zajímaly vrcholné divadelní situace. A stav mysli odrážející stav světa, šílenství stupňující se ctižádosti a boje o moc a psychická krajina tohoto boje, která je vlastně „krajinou“ této hry. Válka v ní nezuří jen v úvodu a v závěru hry, zuří i v nitru postav. Pustá zem, kde Macbeth potkává své čarodějnice, neleží možná u Foressu (byť tam dnes turistům ukazují křížovátku, kde Macbeth prý čarodějnice potkal). A nepochází z vnějšího světa jako spíš z hlavy, ve které se pokušení odehrává. Dnes jsme mocenské boje, války, stejně jako masakry dovedli k dokonalosti, o jaké se ani Shakespeareovi nesnívalo. **Ale protože jako výstřední divadelník stavěl Shakespeare vznešené vedle nízkého, hnus vedle krásy, nejnižší pudy**

MACBETH ve vydání v tzv. Prvním foliu v roce 1623

Foto Wikimedia

vedle cti, hluboké jazykové metafory vedle dětské říkanky, tragédii vedle komického výstupu, ukazuje nám tak kaleidoskop světa, který se ve své podstatě nezměnil. Stačí si připomenout televizní zprávy o stovkách obětí a vzápětí záběr na nový přírůstek v ZOO. Lidská mysl otupěla ve vnitřním prožitku, a přesto se svět odnepaměti pohybuje právě v těchto souvislostech. Pohled na ně zajímá i mladého slovenského režiséra Rastislava Balleka. Nenechte si ujít moderní výklad chaotického světa, který z převrácení hodnot tvoří tragické hrdiny, jakým je i Shakespearův Macbeth. (kš)

Setkání profesora Martina Hilského s herci nad tématem MACBETHA 21. listopadu 2013

Foto Radovan Šťastný

Liz Lochhead (1947)

PERFECT DAYS

*Romantická komedie nejen o ženách,
nejen pro ženy*

Překlad **David Drozd**
Režie **Janka Ryšánek**
Schmiedtová
Dramaturgie **Marek Pivovar,**
Dagmar Radová
Scéna **David Bazika**
Kostýmy **Hana Knotková**
Hudba **Mario Buzzi**

Osoby a obsazení:

Barbs Marshallová **Renáta Klemensová**
Alice Inglisová **Pavčina Kafková**
Sadie Kirkwoodová **Alexandra Gasnářková**
Brendan Boyle **František Večeřa**
Dave Marshall **Tomáš Jirman**
Grant Stell **Aleš Bílík**

**Premiéra 30. ledna 2014 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

**Reprízy 1. 2. (18.30), 7. 2. (18.30)
a 17. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka**

Renáta Klemensová při focení plakátu k inscenaci PERFECT DAYS

Foto Petr Hrubeš

Dobře si prohlédněte Renátu Klemensovou na této fotografii. V chystané inscenaci *Perfect Days* totiž hraje kadeřnici a její profese se samozřejmě odráží i na účesu a líčení – jasně řečeno, bude vypadat úplně jinak. Jak? Zatím si můžete prohlédnout návrhy kostýmů a líčení, ale na výsle-

dek se přijďte podívat přímo do Divadla Antonína Dvořáka!

K poznání i nepoznání budou spolu s ní také Alexandra Gasnářková, Pavčina Kafková, Tomáš Jirman a František Večeřa. Komedii nejen o ženách a nejen pro ženy můžete vidět od 30. ledna 2014. (piv)

BARBS/1

PERFECT DAYS

Návrh kostýmu pro Renátu Klemensovou od výtvarnice Hany Knotkové

BARBS/6

PERFECT DAYS

Další návrh kostýmu pro Renátu Klemensovou od výtvarnice Hany Knotkové – účes je tentokrát jiný!

David Jařab je znám jako divadelní i filmový režisér a autor her a dramatizací. Text hry *Za vodou* (*Dokud nás smrt...*) psal přímo pro naše divadlo. Druhá část volné trilogie o ztrátě kolektivní paměti (zahájené *Smrtihlavem*) se odehrává těsně po skončení druhé světové války na Hlučínsku, na „Prajzké“. Položili jsme mu v této souvislosti několik otázek:

Poměrně často se lidé ptají, proč jsme požádali o text hry odehrávající se na „Prajzké“ někoho, kdo žije v Praze. Mohl bys tedy ozřejmit svůj vztah k těmto končinám?

Narodil jsem se v Hranicích na Moravě, ale do svých osmnácti let jsem žil v Ostravě a velkou část svého dětství jsem trávil v Koutech (dnešní Kravaře) a ve Štěpánkovicích, obcích na Hlučínsku. Z tohoto kraje pochází rodina mého otce Josefa Jařaba, který myslím patří

Všechno, co je v příběhu, má reálný základ, podobnost se skutečnými osudy není náhodná

k významným rodákům z „Prajzké“. S hospodářstvím své babičky a všemi jeho zákoutími si spojuji formování své prvotní imaginace a život na těchto místech měl pro mne zcela přirozeně iniciační význam. Otázka tedy ani tak nezní, proč jsem se rozhodl psát o Hlučínsku, ale spíše: proč až nyní. Cítím v posledních letech určitý dluh k tomuto kousku naší republiky a dozrála ve mně potřeba tento dluh nějak splatit. Paralelně s psaním textu pro vaše divadlo jsem pracoval na audiovizuální části stálé výstavy „Kdo jsou lidé Hlučínska?“, kterou připravuje Hlučínské muzeum a která by měla být otevřena na konci tohoto roku. Natočil jsem desítky hodin rozhovorů s nejstaršími pamětníky této oblasti a plně se ponořil do studia její historie. To se pak spojilo s mými vlastními zážitky, vzpomínkami na vyprávění, která jsem slyšel v dětství, na setkávání s nejrůznějšími postavami a postavičkami tohoto kraje a to vytvořilo podklad pro hru *Za vodou* (*Dokud nás smrt...*).

Slychal jsi příběhy podobné tomu v textu? Nebo je jeho východiskem dokonce jeden konkrétní případ?

Slyšel jsem řadu příběhů z tohoto kraje. Můj dědeček Max Jařab se vrátil podobně jako můj hlavní hrdina až rok po válce ze zajetí a nikdo netušil, zda je ještě vůbec naživu. Hodně dětí umřelo těsně po válce na tyfus, řada lidí musela

odejít nebo sama dobrovolně odešla v tomto období do Německa. Všechno, co je v příběhu, má reálný základ, podobnost se skutečnými osudy není náhodná. Zároveň ale musím říct, že tento příběh je smyšlený a pokoušel jsem se ho budovat jako nezávislé drama, příběh nešťastné lásky, který by měl fungovat i mimo rámec těchto historických okolností.

„Prajzká“ je do určité míry uzavřeným světem. Mohl bys popsat její základní vlastnosti a její obyvatele?

„Prajzká“ se stala uzavřeným světem vzhledem k historickým okolnostem a rozhodně ne vlastní volbou. Po roce 1742 byla odloučena od dalších českých, moravských a slezských částí Habsburské říše a připadla Prusku. To výrazně ovlivnilo její další vývoj. Na jedné straně to utužilo minoritní katolickou víru, dalo vzniknout specifickému nářečí, kterému říkají Hlučíňáci „po našemu“ a které se právě odtržením od ostatních česky mluvících oblastí vyvinulo velmi svérázně, ale také tato geopolitická situace dala vzniknout zvláštní identitě: katolické, moravsko-slezské identitě, která však uznávala německé hodnoty. Z těchto kořenů pak pocházejí ony vlastnosti jako: pořádkumilovnost, čistota, pracovitost, ale také silná víra, výrazný kult majetku, silný lokální patriotismus, vázaný na konkrétní vesnice a města, a extrémně silné rodinné vazby.

Hlučín na historické kresbě

Foto archiv

Hlučinské náměstí tak, jak vypadá dnes

Foto archiv

Do jaké míry se odráží pestrá a mnohdy bolestná minulost tohoto kraje v životě jeho současných obyvatel?

Tak to je věc, kterou nejsem s to úplně posoudit. Rozhodně se historie proplétá osudy každé rodiny i každého jednotlivce odsud, nelze ji nevnímat a nelze ji pominout. Jak svou identitu

o mou vlastní scénickou adaptaci textu pražského německého spisovatele Johannease Urzidila. S tímto autorem jsem se setkal již jednou, když jsem připravoval ještě v Divadle Komedie inscenaci *Weissenstein*. Zájem o autory tohoto druhu souvisí s mou dlouholetou orientací na středoevropský region a především prolínání

české, německé a židovské kultury. Adaptace Urzidilovy povídky *Poslední zvonění*, kterou jsem přejmenoval na *Kvartýr*, má v sobě ještě jedno silné téma kromě „střetávání a prolínání kultur“. Jsou jím jakési „malé dějiny obyčejných Čechů“ za německé okupace a určitá rozporuplnost jejich postojů v této komplikované době. Takže se zase neplánovaně vracím k podobným tématům jako ve svém textu, který jsem pro vás napsal, ale na místě, kde si historie zahrála s obyvatelstvem zase poněkud jinou „hru“. Nějak se v poslední době těmto tématům asi nedokážu vyhnout.

(piv)

„Prajzká“ se stala uzavřeným světem vzhledem k historickým okolnostem a rozhodně ne vlastní volbou...

cítí současná mladá generace a jak považuje za podstatné sebe sama vnímat v souvztáhnosti s dějinami této oblasti, to možná ukáže tak trochu i návštěvnost naší expozice v Hlučíně. Já sám už do této oblasti jezdím jen zřídka a v podstatě jsem svůj aktivní pobyt v ní ukončil rokem 1990.

Pamatuji si tě ještě z Brna jako člena surrealistické skupiny A.I.V. Vídáš se ještě někdy s dalšími členy skupiny? Čím je pro tebe surrealismus dnes?

Jsem stále členem momentálně již „integrované“ Skupiny českých a slovenských surrealistů a s jejími členy se stýkám. Není už to zdaleka tak intenzivní, jako to bylo v devadesátých letech, moje práce a osobní tvorba mi zabírá většinu času a nemám už možná ani tak velkou potřebu být maximálně aktivní, ale přesto vnímám surrealismus jako jedno ze svých základních východišek a členy této skupiny jako svou „tvůrčí rodinu“, ze které jsem vzešel. Možná jsou dnes pro mne ale často důležitější jiné kořeny a vazby.

Na čem právě teď pracuješ? Co chystáš?

Momentálně jsem v přípravné fázi inscenace *Kvartýr* pro Národní divadlo v Praze. Jedná se

David Jafab, autor hry ZA VODOU (Dokud nás smrt...), kterou uvede v březnu soubor činohry NDM

Foto archiv

Nová dramaturgyně činohry Dagmar Radová

Narodila se v roce 1987 na úpatí Krušných hor. V této krajině lesů a komínů se věnovala amatérskému divadlu. Během studia divadelní dramaturgie na JAMU se začala intenzivněji zabývat současnou německojazyčnou dramatikou a autorskou tvorbou. Tyto dvě záliby výrazně ovlivnily volbu témat a přístupů dosavadních teoretických i uměleckých prací. Jako téma své bakalářské práce si zvolila postdramatické rysy v dílech Heina Müllera a Petera Handkeho. Smysl pro obhájení bakalářského titulu našla ve hře rakouského dramatika Wernera Schwaba *Lidumor aneb Má játra beze smyslu* (režie Ivan Buraj). Autorská inscenace *Ofélie: Nelkám! Kontempluji* (režie Barbara Herz) získala ocenění za nejlepší ženský herecký výkon (Lucie Končoková) a cenu diváků na festivale FIST 2010 v Bělehradě.

Během magisterského studia absolvovala stáž na Theaterakademie Hamburg, kde se

podílela na autorsko-dramaturgické dílně věnované současné německé dramate, v rámci divadelního festivalu Kaltstart a s režisérkou Mariou Umbach vytvořila scénickou esej na téma Sofoklovy Antigony A. NEVER FOR EVER.

V dramaturgicko-režijním tandemu s Ivanem Burajem vytvořila i svoji absolventskou inscenaci *Princ Homburský* (Heinrich von Kleist), která se věnovala fenoménům ubývání skutečnosti a zmnožování identity. Tato inscenace byla oceněna zvláštní cenou poroty na festivalu ISTROPOLITANA 2012 v Bratislavě. Pro závěrečný kolektivní site-specific projekt *Domov dobrovolného otroctví* v jeskyni Výпустek, která se

Lucie Končoková (Lada) a Sára Venclovská (Lena) v inscenaci KREATURY: K OHNI SE MNOU POJDI! Foto archiv

Aleš Petráš (Kurfürst) a Lukáš Daňhel (Princ Homburský) v inscenaci PRINC HOMBURSKÝ Foto archiv

vyjadřovala k iluzivnosti svobody západního světa a krizi mezilidské komunikace, napsala ústřední monology manželů ztracených ve vlastním bytě mezi nábytkem značky IKEA. **V diplomové práci se věnovala tématu podpory vzniku současných divadelních textů v německé jazykové oblasti** s důrazem na projekt vídeňského Schauspielhausu a autory Thomase Arzta a Kevina Rittbergera.

V sezóně 2012/2013 vytvořila s Ivanem Burajem pro Studio HaDivadla autorskou inscenaci *Kreatury: K ohni se mnou pojdi!*, ve které reflektují postoje vlastní generace a generace svých rodičů vůči práci a svobodě. V roce 2013 se účastnila německé překladatelské dílny agentury Dilia, v jejímž rámci přeložila text Kevina Rittbergera *Loutky*. Napsala několik textů, například monodrama *Moucha*, zářivou férii *Smrt krásno-křídlatců* nebo monodrama inspirované osobností a zpěvem Evy Olmerové *Scat. Olmerová*. (dr)

GRATULUJEME!

Rok 2014 nám hned zkraje přinesl jedno kulaté životní jubileum. V pátek 10. ledna je oslaví přední členka souboru činohry **Anna Cónová**. Řekněme si alespoň stručně něco o jejích hereckých „štacích“ a o postavách, které ztělesnila.

Herectví se „vyučila“ na Janáčkově akademii múzických umění v Brně, kde absolvovala obor činoherní herectví. Dvě sezóny pak strávila v divadle v Hradci Králové a jednu sezónu v Naivním divadle v Liberci. Pak byla Janem Grossmanem a Josefem Krotou načas zlákána zpět do Hradce a v letech 1988–1991 působila v Olomouci.

Členkou činohry Národního divadla moravskoslezského je od roku 1991.

V našem divadle nastudovala množství nezapomenutelných rolí, za všechny jmenujeme alespoň některé: Celie Peachumová (*Žebrácká opera*), Madeleine Béjartová (*Molière*),

Irina Arkadinová (*Racek*), lokasté (*Oidipus*). Donedávna jste ji mohli vidět např. v titulní roli Drahomíry (*Krvavé křtiny aneb Drahomíra a její synové*) nebo jako Paní Liberéovou ve *Smrtihlavovi*.

Její výkony nezůstaly nepovšimnuty, byla nominována na Cenu Thálie za roli paní de Renal (*Červený a černý*, režie Radovan Lipus) v NDM a v Divadle Petra Bezruče za roli Amandy (*Skleněný zvěřinec*, režie Janusz Klimsza).

V současné době můžete obdivovat její zralé herectví například v inscenacích *Poprask na laguně*, *Jak důležité je mít Filipa* nebo *Tristan a Isolda*.

Aničko, přejeme Ti mnoho dalších krásných rolí na „prknech, která znamenají svět“!

Tvá činohra

S Janem Fišarem v inscenaci APARTMÁ V HOTELU PLAZA (režie Janusz Klimsza) Foto Radovan Štátný

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Zuzana Lapčíková (1968)

BALADY

Vášnivě taneční drama

s živou hudbou a zpěvem Zuzany Lapčíkové

Hudba: Zuzana Lapčíková

Choreografie a režie: Hana Litterová

Premiéra 19. září 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Bedřich Smetana (1824–1884)

– Bohuslav Martinů (1890–1959)

– Leoš Janáček (1854–1928)

NÁVRATY DOMŮ

Choreografie: Pavel Šmok (*Trio g moll* /

Smetana), Nataša Novotná (*Škrtič* / Martinů),

Jiří Kylián (*Po zarostlém chodníčku* / Janáček)

Klavír: Ivo Kahánek

Premiéra 21. listopadu 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Herman Severin Løvenskiold (1815–1870)

LA SYLPHIDE

Klasický balet o nenaplněné lásce

Koncepce a choreografie: Karine Elver podle

Augusta Bournonvilla

Dirigent: Jakub Klecker

Premiéra 24. dubna 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Půl hodiny před
každým představením
nových baletních inscenací
této sezóny jsou pro Vás
nově připraveny

DRAMATURGICKÉ ÚVODY

k danému titulu!

NÁVRATY DOMŮ – Isabelle Ayers (Hnědá), Michał Lewandowski (Chlapec), Olga Borisová-Pračíková (Černá), Po-Ju Lin (Chlapec)
v choreografii Jiřího Kyliána *Po zarostlém chodníčku*

Foto Martin Popelář

Balet NDM je na Facebooku:

BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

S přelomem roku přichází čas bilancování. Co vám přinesl rok 2013?

Nastoupila jsem v Ostravě teprve od nové sezóny, a mohu tedy hovořit jen o tomto nepříliš dlouhém období. V září jsme úspěšně zvládli premiéru inscenace *Balady*. Hostují zde externí hudebníci Zuzana Lapčíková a nebylo jednoduché vše organizačně a provozně sladit, ale podařilo se to a za to jsem ráda. Členové komise Cen Thálie, kteří se byli podívat na říjnové představení *Balad*, ocenili práci Barbory Kaufmannové v roli Kateřiny a Michala Lewandowského v roli Jana. Potěšil je i výkon Lucie Skálové v roli Juliány. V Brně získala inscenace tohoto titulu v roce 2006 celou řadu cen, tady v Ostravě jsme vytvořili stejně kvalitní, a dokonce myslím ještě dramatictější podobu.

V rámci složeného večera *Návraty domů* chystáme doprovodný program – putovní výstavu fotografií z choreografií Jiřího Kyliána, která bude instalována ve foyeru Divadla Jiřího Myrona

Těší mě začlenění nových členů souboru do nové a náročné premiéry *Návraty domů*. Velkou posilou je demisolistka Brígida Pereira Neves. Diváci ji můžou vidět v prvním obsazení v choreografiích *Trio g moll* Pavla Šmoka a *Po zarostlém chodníčku* Jiřího Kyliána. V nové premiéře si také velmi dobře vede Isabelle Ayers, Margaux Thomas, Giordano Bozza a Giuseppe Arcangelo Canale.

Nový rok je časem předsevzetí a očekávání. Jaká máte divadelní předsevzetí pro nadcházející rok?

Já mám spíš přání než předsevzetí. Přeji si, aby členy souboru práce bavila, aby se povedla dubnová premiéra *La Sylphide* a abychom měli pořád dobrou návštěvnost. A pokud jsem si něco předsevzala, tak tedy, že vždy udělám, co umím a co je třeba.

Co chystá soubor baletu NDM v lednu a únoru?

Ve čtvrtek 9. ledna přijede Karina Elver Boysen, choreografka a bývalá sólistka Královské-

ho dánského baletu, aby si vybrala tanečnický na sólové role do baletu *La Sylphide*. V lednu a v únoru plánujeme pro naše příznivce *Labutí jezero*, *Louskáček*, *Balady* a reprízy baletu *Návraty domů*. V rámci složeného večera *Návraty domů* chystáme doprovodný program – putovní výstavu fotografií Romana Sejkota z choreografií Jiřího Kyliána v České republice, která bude instalována ve foyeru Divadla Jiřího Myrona. Na tomto projektu spolupracujeme s Mgr. Elvírou Němečkovou, ředitelkou české pobočky Kyliánovy nadace v Praze.

Další akcí bude workshop a představení v Galerii výtvarného umění s tanečnicí a choreografkou Natašou Novotnou. Performeři a tanečníci se nechají inspirovat výstavou současného umění počátku 21. století.

Lenka Dřimalová

OSTATNÍ REPERTOÁR BALETU NDM (LEDEN – ÚNOR 2014)

Zuzana Lapčíková

BALADY

Choreografie a režie: Hana Litterová

9. 1. (18.30), 4. 2. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij

LOUSKÁČEK

Choreografie: William Fomin

Dirigent: Jan Chalupský

19. 1. (10.30)

Petr Iljič Čajkovskij

LABUTÍ JEZERO

Choreografie: Igor Vejsada

Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil

22. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 8. 2. (18.30)

Bedřich Smetana – Bohuslav Martinů

– Leoš Janáček

NÁVRATY DOMŮ

Choreografie: Pavel Šmok (*Trio g moll* / Smetana),

Nataša Novotná (*Škrtič* / Martinů), Jiří Kylián

(*Po zarostlém chodníčku* / Janáček)

24. 1. (18.30), 26. 1. (15.00)

Živá hudba a zpěv Zuzany Lapčíkové ve spojení s moderním výrazovým tancem – to je inscenace *BALADY*, kterou můžete vidět na jevišti Divadla Antonína Dvořáka. Na fotografii v popředí Vladimír Vašků (Jan) a Chiara Lo Piparo (Kateřina). Foto Martin Popelář

NÁVRATY DOMŮ

Bedřich Smetana (1824–1884)

TRIO G MOLL

Hudba	Bedřich Smetana
Choreografie	Pavel Šmok
Asistentka choreografa	Kateřina Dedková- -Franková
Kostýmy	Josef Jelínek
Světelný design	Jakub Sloup

*Světová premiéra 20. září 1991 v Cardiffu
(Velká Británie); Pražský komorní balet*

Tančí

Petra Kováčová – Brigida Pereira Neves
– Vladimír Vašků / Barbora Kaufmannová –
Barbora Šulcová – Jan Krejčíř

Klavír	Ivo Kahánek
Housle	Eva Krestová
Violoncello	Markéta Kubínová

„Smetana napsal Trio g moll po smrti své hudebně nadané dcerky Bedřišky, jejíž odchod ho hluboce zasáhl. Nevím, co mu při psaní partitury probíhalo v hlavě, ale vím, co mi říkala jeho hudba. Celou tu tragiku ztráty a prázdnoty, ale také vzpomínky na dětské hry a bezstarostné mládí.

Pokud naše pohybové vyjádření vyvolá ve vás podobné pocity, uspěli jsme.“

Pavel Šmok, 16. září 2013

Petra Kováčová, Vladimír Vašků a Brigida Pereira Neves

Foto Martin Popelář

Vladimír Vašků, Brigida Pereira Neves a Petra Kováčová

Foto Martin Popelář

Barbora Kaufmannová, Jan Krejčíř a Barbora Šulcová v choreografii Pavla Šmoka

Foto Martin Popelář

NÁVRATY DOMŮ

Bohuslav Martinů (1890–1959)

ŠKRTIČ

Hudba	Bohuslav Martinů
Hudební nastudování	Jakub Židek
Dirigent	Marek Prášil / Jakub Židek
Choreografie	Nataša Novotná
Kostýmy	Eva Brzáková
Scéna a světelný design	David Bazika
Text	Robert Fitzgerald
Projekce	R/FRM – Jan Tůma, Jindřich Ráftl, Andrej Boleslavský

*Světová premiéra 15. 8. 1948 v New London (Connecticut) v rámci Amerického tanečního festivalu; Martha Graham Dance Company
Česká premiéra 30. 9. 1990 ve Státním divadle v Brně*

Osoby a obsazení:

Sfinga	Lada Bělašková, Zuzana Majvelderová / Kristína Moravčíková
Oidipus	František Strnad, Giordano Bozza / Filip Staněk, Macbeth Kaněra / Patrick Ulman

Recitační sbor **Q VOX mužské vokální kvarteto – Tomáš Badura, Petr Juliček, Tomáš Krejčí / Jiří Miroslav Procházka, Vítězslav Šlahar**

Fagot	Martin Petrák
Flétna	Jan Ostrý
Hoboj	Jan Souček
Klarinet	Igor Františák
Klavír	Ivo Kahánek
Bicí nástroje	Rostislav Mikeška

Projekt se koná za podpory Nadace Bohuslava Martinů.

„Obřad proměny – tak je zapsán podnázev baletu pro tři tanečnický v partituře Škrtiče. Skladba, kterou Bohuslav Martinů zkomponoval po dlouhé nemoci roku 1948 v kosmopolitním New Yorku plném nových vlivů, a také předloha – mytický příběh Oidipa a Sfingy z doby dávno před rokem nula – navozují už podvědomě spíše dramatickou atmosféru. Nakolik to přítomné drama ale fakticky odpovídá dané situaci a nakolik si ho vytváříme sami na základě několika vzdálených situací? Najdeme-li pak ještě odvahu se přiblížit, dost možná zjistíme, že se věci mají úplně jinak, a to, co se nám zdálo být včera nepřekonatelnou překážkou, je dnes historkou pro zasmání...“

Nataša Novotná, 16. září 2013

Patrick Ulman (Oidipus), Filip Staněk (Oidipus), Zuzana Majvelderová (Sfinga), v pozadí František Strnad (Oidipus) Foto Martin Popelář

Q VOX, František Strnad (Oidipus), Patrick Ulman (Oidipus), Filip Staněk (Oidipus) a Zuzana Majvelderová (Sfinga) Foto Martin Popelář

Zuzana Majvelderová (Sfinga), v pozadí Q VOX

Foto Martin Popelář

Leoš Janáček (1854–1928)

PO ZAROSTLÉM CHODNÍČKU

Hudba	Leoš Janáček
Námět, choreografie	Jiří Kylián
Asistentka choreografa	Jeanne Solan
Scéna a kostýmy	Walter Nobbe
Realizace kostýmů	Joke Visser
Světelný design	Kees Tjebbes
Realizace světelného designu	Joost Biegelaar

*Světová premiéra 13. listopadu 1980
v Circustheater, Scheveningen; Nederlands
Dans Theater 1*

Osoby a obsazení:

DÍVKY

Červená	Petra Kováčová / Chiara Lo Piparo / Brígida Pereira Neves
Oranžová	Brígida Pereira Neves / Barbora Šulcová
Béžová	Barbora Kaufmannová / Zuzana Majvelderová
Žlutá	Michaela Vápeníková / Margaux Thomas
Černá	Olga Borisová-Pračíková / Lucie Skálová / Eriko Wakizono
Hnědá	Isabelle Ayers / Jana Zelenková
Chlapci	Filip Staněk / Jan Krejčíř Vladimír Vašků / Filip Veverka Jan Krejčíř / Giordano Bozza Po-Ju Lin / Adam Harris Macbeth Kaněra / Filip Veverka / Martin Svobodník Giordano Bozza / Guiseppe Arcangelo Canale

Klavír **Ivo Kahánek**

Projekt se koná za podpory Velvyslanectví
Nizozemského království v Praze a Nadace
Leoše Janáčka.

*„Hudbou Leoše Janáčka jsem byl ‚nakažen‘ už
v mých studentských letech na pražské konzer-
vatoři. Naše profesorka paní Zora Šemberová
vytvořila pro mou partnerku Lucii Novotnou
a pro mne choreografii ‚V mlhách‘ pro náš ab-
solventský koncert v roce 1967. Ale Janáčková
hudba mi byla vlita do duše už přímo s mateř-
ským mlékem. Matčina část naší rodiny totiž
pochází ze Slezska.*

Moje choreografie ‚Po zarostlém chodníčku‘

*ve své podstatě vychází přímo z Janáčkovy
hudby. Ale nejenom to – je také chválou
našeho ‚malého lidského světa‘, ve kterém
se ale současně zrcadlí celý vesmír...! V této
choreografii naše divadelní jeviště
není hlavním dějištěm této
choreografie... To jeviště,
na které se díváme,
je jenom malý
a nedůležitý výřez
něčeho, co přesahuje
naši obrazotvornost
a fantasmii, přestože se
jedná o náš život a naši
smrt...*

*Janáček to jistě věděl...
Tento princip je přítomen ve všech
jeho dílech a v jeho životě!*

Jiří Kylián, 31. srpna 2013

Reprízy
24. 1. (18.30)
a 26. 1. (15.00)
v Divadle
Jiřího Myrona

Olga Borisová-Pračíková (Černá) a Filip Veverka (Chlapec)
Foto Martin Popelář

Isabelle Ayers (Hnědá), Petra Kováčová (Červená), Eriko Wakizono (Černá) a Brígida Pereira Neves (Oranžová) Foto Martin Popelář

Vladimír Vašků, Jan Krejčíř (Chlapci) a Barbora Kaufmannová (Béžová)

Foto Martin Popelář

KARINA ELVER

Třetí baletní premiéru v této sezóně, romantický balet *La Sylphide* (*Sylfida*) na hudbu Hermana Severina Løvenskiolda a podle klasické choreografie Augusta Bournonvilla, nastuduje s baletním souborem NDM dánská choreografka **Karina Elver**.

Pro české tanečnický i diváky je geograficky bližší a tedy i známější ruská taneční škola. V čem je klasická dánská baletní škola od ruské odlišná?

Technika ruské baletní školy je velmi náročná, efektní, krásná, má velké kouzlo. „Velké“ říkám schválně, protože atmosféra tohoto stylu mě zasáhla právě svou velikostí; je to styl na jedné straně charakteristický často velmi pomalým pohybem, ale zároveň velkolepý v jednotlivých akcích, výrazu, celkovém jevištním dojmu, ale i ve své historii a kráse.

Právě v oné „velikosti“ vidím rozdíl mezi ruským a dánským klasickým stylem. Dánská Bournonvilova škola je velice okouzující, ladná, jemně vybroušená. Její technika je, stejně jako u ruského stylu, velmi náročná – s tím rozdílem, že pracuje s kontrastem mezi mnohem rychlejší prací nohou

Se Sylfidou jsem velmi úzce citově spjatá. Rozhodně je to jeden z mých nejoblíbenějších baletů vůbec...

a zároveň velmi jemným, vládným a pomalým pohybem horní poloviny těla. Myslím si, že dánská škola působí o malinko přirozeněji ve výrazu; je ve své podstatě velmi muzikální, její pohyby a jednotlivé kroky choreografie harmonicky ladí s hudební partiturou. Důkazem toho je, že když tančíte *mimo* hudbu, nefunguje to – zatímco když jdete perfektně *s hudbou*, vypadá to skvěle a navíc téměř přirozeně.

Při práci na konkrétních postavách musíte jako tanečnick v sobě potlačit svou vlastní osobitost, emoce, zkušenosti – a mít na jevišti pouze charakter, zkušenosti a pocity své postavy. V dánské škole nepředstíráte, že jste James nebo čarodějnice – vy jimi jste. A vaše nitro, tedy nitro vaší postavy, se pak přirozeně odráží ve vašich pohybech, herectví i tanci.

Sylfida je jedním ze základních kamenů klasické dánské baletní školy. Čím je pro vás osobně?

Sylfida pro mě znamená hodně. Bylo to první představení, ve kterém jsem ještě jako malá holka tančila v roce 1971 v Královském dánském baletu. Byla jsem uchvácená! Viděla jsem a zažila slavné taneční osobnosti své doby – a to štěstí jsem pak měla po celou dobu svého angažmá v Královském baletu.

Se *Sylfidou* jsem velmi úzce citově spjatá. Rozhodně je to jeden z mých nejoblíbenějších baletů vůbec.

Co podle vás způsobilo, že klasická Bournonvilova verze Sylfidy z roku 1836 přežila až do dnešních dní?

Bournonvilova verze je podle mého názoru nejlepší! Bournonville ji vytvořil poté, co viděl *Sylfidu* v Paříži v roce 1832 – autorem choreo-

KDO JE KARINA ELVER?

Dánská tanečnice, pedagožka a choreografka Karina Elver se narodila v roce 1962 v Kodani. Tančit začala ve třech letech v Andersen&Jensens Danseinstitut a jako devítiletá byla přijata do baletní školy Královského dánského divadla (Det Kongelige Teaters Balletskole). O sedm let později se stala elévkou Královského dánského baletu (Den Kongelige Ballet), kde v roce 1980 získala stálou smlouvu. Zúčastnila se mnoha stipendijních studijních pobytů, mj. v Německu, Itálii, USA a Portugalsku. Tančila hlavní role v mnoha inscenacích Královského dánského baletu, především v choreografiích Augusta Bournonvilla, George Balanchina, Alvina Aileyho ad.

Po třidvaceti letech v angažmá kodánského baletu se stala choreografkou a taneční pedagožkou ve svobodném povolání. Její specializací je dánská klasická baletní škola podle Augusta Bournonvilla, kterou vyučuje po celém světě. Kromě toho vytváří inscenace nejen podle klasických Bournonvilových choreografií, ale i díla autorská. Spolupracovala a spolupracuje s mnoha světovými baletními soubory, v České republice působila jako taneční pedagožka a choreografka v Národním divadle v Brně a asistentka choreografie v Národním divadle v Praze (*La Sylphide*).

Pro baletní soubor Národního divadla moravskoslezského připravuje dubnovou premiéru baletu *La Sylphide* (*Sylfida*) podle klasické choreografie Augusta Bournonvilla a „bournonvilovský“ workshop „Pařížská škola v dánském baletu“. (pb)

Teatr Wielki w Poznani – LA SYLPHIDE v nastudování Kariny Elver

Foto Catarina Zalewska

grafie byl tehdy Filippo Taglioni na libreto Adolpha Nourrita, které vzniklo podle povídky Charlese Nodiera.

August Bournonville poté začal pracovat na své vlastní verzi, která měla premiéru v roce 1836. Ve své choreografii vycházel ze stejného příběhu, ale hudbu pro něj napsal mladý dvacetiletý skladatel Herman Severin Løvenskiold – *Sylfida* je jeho mistrovským dílem.

Myslím, že tento balet je stále živý a hraje se po celém světě, protože v příběhu nacházíme – z psychologického pohledu – momenty, které nás i dnes přivádějí k otázce: Kam směřujeme a co děláme se svými životy?

Děkuji za odpovědi.

(pb)

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LABUTÍ JEZERO

Nejslavnější klasický balet v novém nastudování

Choreografické nastudování (s použitím klasické verze Mariuse Petipy a Lva Ivanova),

režie **Igor Vejsada**

Hudební nastudování **Tomáš Brauner**

Dirigent **Tomáš Brauner**

/ Marek Prášil

Scéna **David Bazika**

Kostýmy **Sylvia Zimula Hanáková**

Osoby a obsazení:

Odetta – Odilie **Olga Borisová-Pračíková**

/ Barbora Kaufmannová

/ Markéta Pospíšilová

Princ Siegfried **Jan Krejčíř**

/ Michal Lewandowski

Rothbart **Po-Ju Lin**

/ Peter Ondrka

/ Rodion Zelenkov

Beno **Filip Staněk**

/ Vladimír Vašků

Dále účinkují členové baletu NDM a studenti Janáčkovy konzervatoře a Gymnázia v Ostravě.

Hraje orchestr opery NDM – koncertní mistři

Vladimír Liberda a Petr Kupka.

Inscenace se koná pod záštitou Generálního konzula Ruské federace v Brně

Andreje Jevgenjeviče Šaraškina.

Italský tanec – v popředí Chiara Lo Piparo, Filip Staněk, Michaela Vápeníková

Foto Martin Popelář

**Reprízy 22. 1. (18.30), 31. 1. (18.30)
a 8. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka**

Nové nastudování nejslavnějšího klasického baletu *Labutí jezero* je od května tohoto roku na repertoáru Národního divadla moravsko-slezského. Celkově se jedná o deváté nastudování tohoto „baletu baletů“ na ostravském jevišti.

Něha, láska, vášeň i osud jsou součástí romantického příběhu prince Siegfrieda a dívky Odetty, zakleté v labuť. Působivá hudba Petra Iljiče Čajkovského spolu s choreografií Igora Vejsady nabízí jedinečný umělecký zážitek nejen pro milovníky baletu! (lad)

Michal Lewandowski (Siegfried) a Markéta Pospíšilová (Odetta)

Foto Martin Popelář

Michal Lewandowski (Siegfried), Markéta Pospíšilová (Odetta) a sbor

Foto Martin Popelář

První baletní koncert BALET GALA!

V sobotu 22. února 2014 nabídne Národní divadlo moravskoslezské jedinečný zážitek! Bude se totiž konat první ročník baletního galakonzertu, který na jeviště ostravského Divadla Antonína Dvořáka přivede české i zahraniční hvězdy tanečního umění. Divákům se představí první sólisté Baletu Národního divadla v Praze, kteří jsou držiteli mnoha prestižních cen včetně Ceny Thálie, **Alexander Katsapov**, **Michal Štípa** a **Nikola Márová**, nebo sólisté Národního divadla Brno **Ivan Popov** a **Andrea Smejkalová**. Hvězdou večera bude první sólistka Wiener Staatsballett **Maria Yakovleva**. Kromě sólistů z jiných divadel vystoupí také sólisté a sbor baletu NDM například v nově nastudované svitě z baletu Arama Chačaturjana *Gajané* nebo v květinovém valčíku z baletu Petra Iljiče Čajkovského *Spící krasavice*. Všichni baletní příznivci jsou srdečně zváni!

Záštitu převzal Generální konzul Ruské federace v Brně Andrej Jevgenjevič Šaraškin.

Michal Štípa a Nikola Márová

Foto Anna Rassmussen

Ivan Popov a Maria Yakovleva

Foto archiv Ivana Popova

ZPRÁVY Z BALETU

Na této fotografii můžete vidět pana **DANIELA BIČE**, který byl členem a sólistou baletního souboru v letech 1994–1999. Bohužel nás 22. listopadu Daniel Bič navždy opustil. Bylo mu 36 let.

Danielův někdejší šéf Igor Vejsada, s nímž roku 1999 v Japonsku uvedl inscenaci baletů *Faunovo pozdní odpoledne* a *Bílých snů*, vzpomíná:

„Byl to velice vtipný, pracovitý a otevřený kluk s dobrým srdcem. Měl talent a vzorný charakter. A nejen to. Měl i snahu své nadání rozvíjet. Teprve po letech jsem ocenil, že dovedl naplno vyjádřit svůj kritický postoj. Daniel byl pro mne nejen velkým tanečníkem, ale i velkým člověkem.“

Na pomoc jeho ženě a dvěma dětem byla založena sbírka, na jejíž konto můžete přispět. Číslo účtu: 7270509001/5500.

ÚVODY K NOVÝM BALETNÍM INSCENACÍM!

Kromě dramaturgických úvodů k operním představením vás od této sezóny zve-me i na úvody k novým baletním titulům, a to k představením inscenací *BALADY*, *NÁVRATY DOMŮ* a *LA SYLPHIDE!* Začínají vždy půl hodiny před představením v 1. patře foyer Divadla Antonína Dvořáka a ve foyer Divadla Jiřího Myrona. Úvody připravuje šéfka baletu Lenka Dřimalová a demisólista baletu Filip Staněk se svými hosty. Přijďte dřív – dozvíte se víc!

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Jacques Offenbach (1819–1880)

KRÁSNA HELENA

Opereta, jak má být

Ať žije Offenbach!

Hudební nastudování: Karol Kevický

Režie: Gabriela Petráková

Choreografie: Tomáš Protivinský

Premiéry 26. a 28. září 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Éva Pataki (1954)

EDITH A MARLENE

Láska, vášeň, zklamání

Dvě legendy, jeden muzikál

Český překlad: Kateřina Pošová

Režie: Janusz Klimsza

Hudební nastudování: Marek Prášil

Premiéry 19. a 21. prosince 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)

EVITA

Z chudé dívky ikonou Argentiny

České přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Jakub Židek

Choreografie: Lucie Holánková

Premiéry 20. a 22. března 2014

v Divadle Jiřího Myrona

**EDITH A MARLENE – Hana Fialová (Edith Piaf),
Juraj Čiernik (Raymond Asso), Eva Zbrožková
(Marlene Dietrich)**

Foto Martin Popelář

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

S přelomem roku přichází čas bilancování. Co vám přinesl rok 2013?

Rok 2013 nám přinesl výpravnou Čardášovou princeznu, tajuplný autorský muzikál *Fantom Londýna*, francouzskou *Krásnou Helenu* a strhující *Edith a Marlene*. Byl to rok plný inspirativní práce a pominu-li maličkosti, pak můžu říct, že to byl rok úspěšný a plný radosti. Děkuji všem ze souboru operety/muzikálu a všem, kteří nám pomáhali celý rok táhnout Thespidovu káru. Na všechny se těším v roce novém!

Soubor operety a muzikálu intenzivně připravuje slavný muzikál *Evita* sira Tima Rice, který nedávno navštívil Ostravu, a Andrewa Lloyd Webbera

Nový rok je časem předsevzetí a očekávání. Jaká máte divadelní předsevzetí pro nadcházející rok?

Většinou si žádná předsevzetí nedávám, snažím se vše dělat stejně zodpovědně po celý rok. Držím pěsti připravovanému muzikálu *Evita*, jehož přípravy jsou už v plném proudu, a samozřejmě i všem dalším připravovaným titulům. Doufám, že budou úspěšné, najdou si cestu k divákovi a budou se dlouho hrát! Mám jen jedno malé a vlastně i divadelní předsevzetí: pokusím se konečně udělat pořádek na svém pracovním stole!

Co chystá soubor operety/muzikálu NDM v lednu a únoru?

Soubor operety a muzikálu ve spolupráci s Petrem Gazdíkem intenzivně připravuje slavný muzikál *Evita* sira Tima Rice, který nedávno

navštívil Ostravu, a Andrewa Lloyd Webbera. V hlavních rolích se můžete těšit na Hanku Fialovou a Radku Coufalovou jako Evitu, Petra Gazdika a Tomáše Savku jako Che, Marcela Školouta a Milana Němce jako Perona, Martinku Šnytovou a Veroniku Gidovou jako Mistress a Romana Haroka a Roberta Jichu jako Magaldiho. Hudebního nastudování *Evity* se ujal hudební ředitel Jakub Židek, choreografie Lucie Holánková, scénu navrhl Ondřej Zícha, kostýmy Veronika Babraj-Hindle a dramaturgie je dílem Patricka Fridrichovského. *Evita* zazní ve skvostném českém přebásnění Michaela Prostějovského.

Gabriela Petraková

OSTATNÍ REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU NDM (LEDEN – ÚNOR 2014)

Jacques Offenbach

KRÁSNA HELENA

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Karol Kevický

Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek

4. 1. (18.30), 17. 1. (18.30), 23. 1. (18.30), 12. 2. (18.30)

Éva Pataki

EDITH A MARLENE

Režie: Janusz Klimsza

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

8. 1. (18.30), 10. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 7. 2. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT

České přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

9. 1. (10.30), 11. 1. (18.30), 9. 2. (10.30), 9. 2. (16.00)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský

– Michael Prostějovský

FANTOM LONDÝNA

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

12. 1. (15.00), 30. 1. (18.30), 1. 2. (18.30), 19. 2. (18.30), 28. 2. (18.30)

Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin

– K. M. Walló – Jiří Sedláček

MRAŽÍK

Režie: Ondřej David

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

14. 1. (10.30), 4. 2. (10.30), 18. 2. (10.30)

Karel Svoboda – Jiří Štáidl – Eduard Krečmar

– Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml.

– Jaroslav Vrchlický

NOC NA KARLŠTEJNĚ

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Karol Kevický

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil / Jakub Židek

18. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 11. 2. (10.30)

Emmerich Kálmán – Béla Jenbach – Leo Stein

– Pavel Bár – Eva Bezděková

ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Karol Kevický

Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek

29. 1. (18.30), 15. 2. (18.30)

Klasická opereta Emmericha Kálmána ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA v režii Lumíra Olšovského v reprízách v lednu a únoru opět nadchne všechny milovníky tohoto žánru!
Foto Radovan Šťastný

Edith Piaf, žena, která ničeho nelitovala

„*Budu zpívat tak hlasitě, že mě uslyší celá Paříž,*“ pronesla Edith Giovanna Gassionová, kterou celý svět poznal jako Edith Piaf. Edith je zároveň jedna z titulních postav muzikálu *Edith a Marlene*, který v prosinci uvedl soubor operety/muzikálu. Kdo ale byla Edith Piaf doopravdy?

Těžké začátky

Drobná žena s věčně rozcuchanou kšticí přišla na svět – podle legendy – ve vchodu obyčejného domu 19. prosince 1915 v pařížské čtvrti Belleville. Žilo tam plno chudých přistěhovalců, ani její rodiče nebyli výjimkou. Otec byl pouliční artista, matka zpěvačka snad odkudsi z Maroka.

Do sedmi let prý byla Edith nevidomá. Zrak se jí vrátil až během svaté pouti k uctění Svaté Terezie z Lisieux, kam se vydala v doprovodu babičky, jinak bordelmamá, a několika prostitutek. Co na tom bylo pravdy, to věděla jen Edith sama. Podobných historek později šířila mnoho.

V devíti letech na ulici svému otci vybírala šestáky na absint a sobě na limonádu. Od třinácti zpívala s nevlastní sestrou Simone Berteautovou,

řečenou Mômone, po pařížských ulicích. Na ulici se také poprvé zamilovala – do nádeníka Louise Duponta. Když jí bylo sedmnáct, narodila se jim dcerka Marcelle, ale Edith se o dítě nedokázala postarat. Malou zanechala v péči otce, ale ani ta nebyla valná a Marcelle zemřela ve třech letech na zánět mozkových blan.

Na ulici však Edith potkalo i štěstí. V polovině 30. let ji objevil impresário Louis Leplée. Nabídl jí první angažmá v kabaretu Gerny's, každý večer za honorář 40 franků. Její talent přitáhl celebrity včetně herce Maurice Chevaliera. Leplée ji naučil vystupování na jevišti a oblékl ji do černých šatů. Ty se pro ni staly téměř obchodní značkou. Také jí vymyslel přezdívku „Môme Piaf“ – opuštěné vrabčátko. Jenže nedlouho poté, co jej poznala, byl Leplée brutálně zavražděn. Piaf obvinili ze spoluúčasti na vraždě, protože se s obviněnými osobně znala. Smrt „taťky Lepléeho“ ji poprvé dostala na dno. Ti, kdo jí předtím tleskali, teď na ni s opovržením plivali.

Edithina láska

Naštěstí potkala Ryamonda Assa, celoživotního anděla strážného, textaře i manažera. Právě Raymond pozměnil její pseudonym na Edith Piaf, odháněl všechny nežádoucí známé a společně se skladatelkou Marguerite Monnotovou psal skladby, které podporovaly legendu o předchozím životě na ulici, láskách i zklamáních. **Osudová hvězda Piaf opět stoupala do nejslavnějších kabaretů a koncertních sálů. Přátelila se s tehdejší smetánkou francouzské i světové společnosti, obdivovali ji Jean Cocteau, Jacques Borgeat nebo Marlene Dietrich.**

Žila naplno – střídala písničky i milence. Její osudovou láskou však byl světový šampión, boxer Marcel Cerdan. Na podzim roku 1949 ležela Piaf u nohou Evropa i Amerika. „Přiletím, láska. Zítra jsem u tebe. Miluji tě. Libám tě...“ sliboval Marcel

Hana Fialová (Edith)

Foto Martin Popelář

a pospíchal na letadlo směr New York. Nadšená Edith vystoupila na pódium newyorského sálu Versailles, ten večer jí šlo zpívání lépe než kdy jindy. Marcel ale nedorazil. Jeho letadlo se v noci 28. října zřítilo na Azorských ostrovech.

Osudná nehoda

Edith Piaf se za svůj život stala opakovaně obětí autonehod. Všechny srážky sice přežila, ale přesto se jí staly osudnými. **Při jedné z nich utrpěla zlomeninu levé ruky a dvou žeber. Zranění natolik bolestivé, že ji od bolesti pomáhalo morfium.** A křehká Edith byla bez morfia ztracená. Kolabovala na jevišti, nemohla ani chodit. Závislost se pokoušela zbavit, ale nikdy se to nepovedlo.

V roce 1961 v sobě našla poslední zbytky sil a uspořádala fenomenální rozloučení, poslední koncertní sérii ve slavné Olympii. Zazněla tam i slavná píseň *Non, je ne regrette rien*, kterou pro ni složil Charles Dumont. Když ji Edith přišel poprvé zahrát do jejího bytu, nikdo netušil, že to bude triumf. Po pátém přehrání už ji Piaf uměla zpaměti, po desátém vyplnila každíčkou frázi charakterizujícím gestem.

„*Nechtěla bych umřít stará. Doufám, že umřu dřív, než přestanu být schopná zpívat.*“ Tohle přání se jí nakonec splnilo. Piaf skonala ve svém domě v Plascassier poblíž jihofrancouzského Grasse 10. října 1963. **Přála si však zemřít v Paříži, její poslední manžel Theo ji proto tajně převezl do hlavního francouzského města a teprve potom (o den později) oznámil její smrt.** Piaf nechtěla dát světu šanci na ni zapomenout a povedlo se jí to beze zbytku. Velcí umělci nepatří jen jedné generaci, zůstávají tu napořád. (pf)

Hana Fialová (Edith)

Foto Martin Popelář

Reprízy 8. 1. (18.30), 10. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 7. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Gabriela Petráková je od roku 2010 dramaturgyní a šéfkou souboru operety/muzikálu. Avšak už o jedenáct let dříve v Národním divadle moravskoslezském pohostinsky vystupovala v Offenbachových *Banditech*, kde ztvárnila roli Cincinelly, a v jedné z titulních rolí Mozartovy opery *Bastien a Bastienka*. Režijně pak v našem divadle debutovala inscenací Trojanovy hry ze zpěvy *Paní Marjánka, matka pluku* podle J. K. Tyla (2007). Na jevišti ji nyní můžete vidět v původním českém muzikálu *Fantom Londýna*, v němž jako Pobočnice královny vystupuje po boku Jitky Zelenkové.

Zkusím vám napřed položit tu nejvdědnější a zároveň nejtěžší otázku, na kterou většina lidí neví, jak má kloudně odpovědět: Jak se máte?

Zaplať pánbů docela dobře, klepu na dřevo a tři-krát tfuj, tfuj, tfuj.

Ostrava je vaším rodným městem?

Ostrava je městem mého dětství a dospívání. Konkrétně ta slezská část města. Bydlela jsem s rodiči kousek pod Dolem Petr Bezruč na ulici, která se jmenuje Příbramská. Na jaře tam voněly šeříky a na podzim smrděla chemička. Na Bazaly na fotbal to tam bylo kousek, a když se vám nechťelo z domu, stačilo otevřít okno a čekat, až se ozve hurónské BANIK! Do školy jsem chodila na Kamenec, což bylo pěšky deset minut a trolej-

Aleš Briscein (Paris), Martina Šnytová (Helena) v inscenaci KRÁSNÁ HELENA

Foto Martin Popelář

busem taky. Narodila jsem se ale v Praze Podolí a jsem křtěná Vítavou a panem kardinálem Tomáškem, na což jsem hrdá. Bohužel si z tohoto období moc nepamatuji, protože jsme se s rodiči velmi brzy přestěhovali nejdřív do Brna a potom do Ostravy. To mi bylo pět. Od té doby jsem Ostravačka, na což jsem taky hrdá.

Váš zjev a vaše pleťové zabarvení na mě působí cizokrajným dojmem. Nemáte náhodou jižanské předky?

My jsme celá rodina takový pravý středoevropský mix. Moje sestra například má modré oči a je blondýna. Víím, že nějací předkové z maminciny strany přišli do Valašského Meziříčí z Italských Alp asi tak v osmnáctém století, tak z této strany rodiny jsem taková italská Valaška. Genealogie tatínkova rodu Haugwitzů je zmapována až zhruba do dvacátého století. Pocházíme původně z Lužice, čili jsme Slované a dopracovali jsme to z loupeživých rytířů na kumštýře. Mezitím byli také nějací zámožní a slavní šlechtici, ale ti jsou v Česku stejně od roku 1918 zakázáni, tak už ta naše slavná minulost slouží spíš pro pobavení známých a kamarádů za dlouhých zimních večerů. Jak jsem přišla ke svému cizokrajnému pleťovému zabarvení, vážně nevím, ale víím, že pro život v Ostravě to zrovna moc praktické není.

Váš tatínek Josef Haukvic byl sólistou činohry v někdejším Státním divadle Ostrava. Zrazoval vás od divadla (jak tomu většinou u dítek herců bývá) nebo vás mimoděk ovlivnil natolik, že jste se rozhodla vydat se obdobnou cestou?

Můj tatínek byl u divadla od svých devatenácti let. Začínal v Opavě, Ostravě, pak byl patnáct let v Praze v Hudebním divadle Karlín, odtud šel do Brna a zpátky do Ostravy. Maminka zpívala v Brně a potom v Opavě v operním sboru. V divadle jsem byla poprvé, když mi byly dva týdny. Oba rodiče mě zrazovali od divadla a oba mě ovlivnili natolik, že jsem se rozhodla vydat se obdobnou cestou.

S tím souvisí hned další otázka: Měla jste vždycky jasnou představu o tom, čím chcete v životě být, nebo to vyplynulo samovolně?

Vlastně jsem žádnou jasnou představu o tom, čím bych chtěla být, neměla hodně dlouho. Většina toho, čím jsem se dřív zabývala, byla zapříčiněna souhrou okolností. Až teprve na studiích režie na HAMU u pana Miloslava Nekvasila jsem měla poprvé pocit, že u toho už zůstanu. Neumím to říct nijak vznešeně, prostě tu práci miluju.

Na ostravské konzervatoři jste vystudovala zpěv. Proč se mu profesně nadále nevěnujete?

Protože na to nemám hlas. A na trubku nehraju. Ale dokud jsem ještě hlas měla, tak jsem si to zpívání moc užila. Je to krásný pocit, když ve vás rezonuje hudba.

Jaké to je být šéfkou?

Časově náročné. Velká zodpovědnost. Služba divadlu, divákovi, souboru. Bezesné noci. Výkupeno možností realizovat svobodně umělecké ambice.

Zažila jste někdy umělecký konflikt sama se sebou?

Ano, většinou někdy před koncem zkouškového procesu, po ověřovací zkoušce. To si zpochybňuju

Hana Fialová (Marguerite), Lukáš Viček (Armand) v ostravské verzi muzikálu MARGUERITE

Foto Radovan Štastný

Jsem moc ráda, že si stále můžeme jako jedno z mála divadel v České republice samostatnou operetu dovolit

úplně všechno a mám chuť vše předělat. Naštěstí se vždycky najde někdo, kdo mě včas uklidní. Většinou se ale ty nejlepší věci stanou samy, důležité je jim nebránit.

A jak řešíte umělecké konflikty s ostatními?

Nejlepší je vůbec nedopustit, aby k nějakým došlo. Vedeme dialog, v rámci stejné hry, stejného konceptu, stejné cesty.

V čem tkví podle vás největší úskalí režie?

Nestát se demagogem a diktátorem. Respektovat názor jiných. Přistupovat k práci s pokorou a úctou. Respektovat interpreta. Nerezignovat, když se nedaří.

A co je její největší předností?

Radost, kterou přináší, když se daří.

Několikrát jste si zahrála a zaspívala na jevišti. Jak konkrétně zohledňujete tuto zkušenost při své režijní práci?

To už je ale hodně dávno. Největší plus je, že si umím představit, jak se herec na jevišti cítí. Co ho trápí, s čím zápasí. Vždycky si zkouším na sobě, jestli to, co po hercích chci, je vůbec možné.

Kterých svých inscenací si nejvíce považujete a proč?

Snažím se ke všemu, co dělám, přistupovat stejně zodpovědně. Považuji si tedy všech inscenací, které jsem měla možnost režiovat. Pokaždé mi to připadá jako takový malý zázrak. Když se všechny složky spojí dohromady a pak ta hromada lidí tančí, zpívá, hraje a hraje, do toho světla, scéna, kostýmy, zvuk... Kdyby nějaký vědec zkouškový proces analyzoval, nejspíš by došel k závěru, že to všechno nemůže nikdy fungovat. Pracujeme na bázi zázraku,

tedy víry, a to je krásné. Jednu inscenaci přece jen zmíním. Byla to *Marguerite* s Alainem Boublilem a Marií Zamorou. Přes všechna úskalí to byla zkušenost, na kterou se nezapomíná, v tom nejpozitivnějším slova smyslu. A pak *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* a krásná práce s dětmi, malými i velkými.

A teď přijde otázka nad jiné vzácnější: Mohla byste nám vyprávět nějakou veselou historku ze zkoušek či ze svého života?

Mohla, musíte přijít někdy na některou z předpremiérových besed, tam jich vyprávím spousty. A nejen já.

Často se mě lidi ptají, proč se teď orientujeme převážně na muzikál a proč dáváme tak málo operet?

Operet dáváme méně než dřív, ale ne zas tak o moc. Když to spočítám dohromady s operetními tituly, které zařadil do dramaturgie operní soubor, tak jsme na tom v kontextu České republiky hodně dobře. Ale ano, je jich méně. Bude to znít paradoxně, ale muzikál je dnes levnější. Opereta je nákladná záležitost, velký orchestr, sbor... Jsem moc ráda, že si stále můžeme jako jedno z mála divadel v České republice samostatnou operetu dovolit, protože si bez tohoto žánru nějak neumím ostravskou scénu představit. Nerada slyším, že za to může muzikál. Oba žánry jsou krásné a oba sem do Ostravy patří. V blízké budoucnosti chystáme Künnekeho *Bratránka z Batávie*, Heubergerův *Ples v opeře* a Straussovu *Tisíc a jednu noc*, na repertoáru máme *Čardášovou princeznu* a *Krásnou Helenu*. *Polská krev* měla derniéru nedávno.

Ovlivnila vaše účast na audionahrávce z ledního muzikálu *Mrazík tu skutečnost*,

že jste v roce 2011 přišla s jeho jevištní verzí?

Asi ano, kdybych tehdy v ledovém *Mrazíkovi* nezpívala, nenapadlo by mě na něj na stadion jít. Mám ráda hudbu Borise Urbánka a potřebovali jsme muzikál pro celou rodinu. A ještě k tomu to vlastně napsali Ostraváci, tedy Boris hudbu a Jirka Sedláček texty nových písniček. S Borisem chystáme další autorský muzikál se Šimonem Cabanem a Tomášem Vůtkem. No vidíte...

Máte kromě divadla ještě nějaké koníčky?

Manžela Martina a dceru Aničku.

Děkuju vám za interview (jak říkal v jedné forbině Werich Horničkovi).

(on)

KDO JE GABRIELA PETRÁKOVÁ?

Režisérka a dramaturgyně Gabriela Petráková vystudovala Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, obor zpěv (soprán). Hostovala v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě (opera, opereta, muzikál). Poté byla po několika let členkou souboru Slezského divadla v Opavě, než odešla studovat operní režii na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze. Zde absolvovala v roce 2007 inscenaci *Ženitby* Bohuslava Martinů. V průběhu studia spolupracovala od roku 2004 s Národním divadlem v Praze a s Dětskou operou Praha.

V roce 2009 se stala režisérkou Operního studia Fakulty umění Ostravské univerzity, se kterým nastudovala Mozartovu *Figarovu svatbu*. Od roku 2010 je dramaturgyní operetního a muzikálového souboru Národního divadla moravskoslezského a v současné době také jeho šéfkou.

Z inscenací, které režírovala, jmenujme např. *Příběh vojáka I.* Stravinského (Divadlo Minor, 2005), *Paní Marjánku, matku pluku* (Národní divadlo moravskoslezské, 2007) nebo muzikál *The Angels* L. Hurnika, který režírovala pro festival Pražské jaro 2006 v rámci projektu Bouda Národního divadla. V prosinci 2010 uvedla v Národním divadle moravskoslezském (Divadlo Jiřího Myrona) světovou premiéru obnovené verze muzikálu *Marguerite* z dílny slavných muzikálových autorů Michela Legrand, Alaina Boublila a Marie Zamory, pro kterou vytvořila scénickou režii. Jako šéfka se souborem v posledních sezónách nastudovala oblíbený muzikál Karla Svobody *Noc na Karlštejně*, klasickou operetu Oskara Nedbala *Polská krev*, světoznámý muzikál Andrewa Lloyda Webbera a Tima Rice *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* a Offenbachovu operetu *Krásná Helena*.

Spoluautor muzikálu JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ Tim Rice (druhý zprava ve druhé řadě vedle Gabriely Petrákové) zhlédl 16. 11. 2013 reprízu ostravské inscenace
Foto Martin Popelář

Legenda zvaná Evita

Jednoho letního večera roku 1973 si Tim Rice naladil ve svém autě rádio a zachytil konec pořadu o Evě Perónové, charismatické ženě, která se stala druhou a nejnámější manželkou argentinského diktátora Juana Peróna. Během krátkého života se dostala až na absolutní vrchol, ze kterého ji sesadila předčasná smrt. V jeho hlavě se začal odvíjet fascinující příběh a záhy zjistil, že je to skvělý námět na muzikál. **Cesta z chudoby k bohatství, romantický příběh s politickým pozadím – to všechno byla hřišnice i světe, legenda zvaná Evita.**

Skladatel Andrew Lloyd Webber však toto nadšení zdaleka nesdílel. Evita mu byla nesympatická, i když připouštěl, že mimořádné charisma působilo na obyčejné lidi silou magnetu. Navíc se před *Evitou* nikdo neodvážil veřejně vypořádat

Evita je muzikálem superlativů se vším všudy. Láká svou historickou reflexí, osudovým příběhem i velkolepým zpracováním!

s podobným politickým subjektem v muzikálu. Nakonec však Timu Riceovi nahrála skutečnost, že sólové dílo Lloyda Webbera bylo absolutním propadákem. Práci na *Evitě* tedy nestálo nic v cestě. Nový muzikál neměl být politickým příběhem, skutečným tématem byla více fascinace slávou a mocí jedné osudové ženy.

První nahrávka

V dubnu roku 1976 se Tim Rice a Andrew Lloyd Webber vydali do nahrávacích studií. Jako v případě titulu *Jesus Christ Superstar* také *Evita* měla být rocková opera. Oběma bylo jasné, že musí najít zpěvačku mimořádných kvalit. Zaujala je neznámá herečka souboru londýnského Národního divadla Julie Covingtonová, která měla zkušenosti také s muzikálem. Nejdříve její talent otestovali v ústřední melodii *Don't Cry For Me Argentina* (Utiš svůj pláč, Argentino). Když se singl vyšplhal na samý vrchol britské Top 20, nic nebránilo tomu, aby Covingtonová nahrála celé úspěšné dvojalbum, které neslo název *Evita – Opera podle životního příběhu Evy Perónové (1919–1952)*. Bylo jen otázkou času, kdy se Evita ocitne také na divadelních prknech.

Hlavním úkolem bylo najít režiséra. Hvězdný tandem Rice – Lloyd Webber už předem tušil, koho v případě uvedení osloví. Americký režisér Harold Prince (režisér muzikálů jako *West Side Story*, *Kabaret* nebo *Šumař na střeše*) už dříve projevil zájem inscenovat jakékoli dílo obou mladých autorů. Nabídl mu tedy spolupráci, protože byli přesvědčeni, že jejich dílo bude rozumět. Prince byl poctěn, ale bohužel mezitím slíbil v New Yorku režii jiného muzikálu. Uvedení *Evity* tak muselo počkat. Rice a Lloyd Webber uměli napsat výborné písně, Prince přesně věděl, co a jak funguje na jevišti – a všichni tři tvořili unikátní tým.

Velká premiéra

Světová premiéra *Evity* se konala v londýnském Divadle prince Edwarda 21. června roku 1978. Kritici muzikál zprvu odsoudili s tím, že je poctou lidské zrůdce. Nepochopili, že dílo hlavní postavu spíše odhaluje, než aby ji oslavovalo. **Evita se však stala jedním z nejúspěšnějších muzikálů osmdesátých let 20. století.** Po londýnské premiéře přišlo uvedení na Broadwayi a poté v Austrálii, Španělsku, Rakousku, Mexiku, Jižní Africe, Japonsku, Maďarsku nebo na Novém Zélandu. Jednu z nejslavnějších inscenací uvedli v roce 1983 v Brazílii, kam se za *Evitou* vydávali její fanoušci z Argentiny, kde byla v té době úřed-

Oficiální státní portrét Evy Perónové

Foto archiv

ně zakázána. Na londýnském West Endu se *Evita* hrála bezmála osm let a dosáhla 2 913 repríz, v New Yorku bylo odehráno 1 567 představení. I v pozdějších letech se *Evita* vracela na scénu obou center světového muzikálu. Česká premiéra *Evity* se odehrála v roce 1998 v Divadle Spirála na pražském Výstavišti a od té doby byla uvedena na scéně Městského divadla Brno a v plzeňském Divadle J. K. Tyla.

Dosud neznámější podobou *Evity* je filmová adaptace s Madonnou a Antoniem Banderasem. Filmový muzikál Alana Parkera byl v polovině devadesátých let jedním z nejočekávanějších filmových hitů. Až do té doby se tradovalo, že Evita je rolí, která ze své představitelky udělá hvězdu, poprvé však hvězda stvořila osudovou roli. Nebýt Madonny, zřejmě by ani Tim Rice ani Andrew Lloyd Webber nezískali vytouženého Oscara. Právě slavná zpěvačka si totiž prosadila dopsání písně *You Must Love Me* (Měl jsi mě rád). Navíc působivá režie a kamera vytvořily z filmu jedno z obrazově nejpozoruhodnějších zpracování hudebního filmu v historii.

Ať už ve filmu, či na divadle, *Evita* je muzikálem superlativů se vším všudy. Láká svou historickou reflexí, osudovým příběhem i velkolepým zpracováním. O důvod víc se těšit také na ostravskou premiéru, kterou Národní divadlo moravskoslezské chystá na konec března 2014. (pf)

Program k prvnímu uvedení muzikálu EVITA v roce 1978

Foto archiv

Tim Rice – do Ostravy letadlem, autem i vlakem

Opravdu nabitý víkend měl „sir britského muzikálu“, textař **Tim Rice**, který zavítal do naší republiky ve dnech 15. až 17. listopadu tohoto roku. **Ačkoli měl na návštěvu Česka pouhých šestatřicet hodin, v jeho hledáčku byla samozřejmě Ostrava a úspěšná inscenace muzikálu Josefa a jeho úžasný pestrobarevný plášť.** Možná ani sám slavný autor netušil, jak náročný víkend před sebou má. Nejdříve jeho letadlo nabralo zpoždění, takže hostitelé měli vážné obavy, zdali se vše stihne tak, jak bylo naplánováno. Ale sir Tim nakonec dorazil příjemně naladěný a s pověstnou grácií pravého anglického gentlemana splnil do puntíku vše, co si předsevzal. „*Mám právo za sebou mimořádně náročné období. Minulý měsíc jsme měli na West Endu premiéru nového muzikálu Odtud až na věčnost, který je adaptací známého filmu s Burtem Lancasterem a Frankem Sinatrou. Naše inscenace je samozřejmě modernější, ale boj o diváka na West Endu je těžký. Máme dobré kritiky, to je hlavní, ale zároveň se musíme soustředit na to, aby si nás lidé našli. Jsem v tomto případě optimista, ale teď jsem opravdu rád, že jsem přijel na chvíli k vám,*“ sdělil Tim Rice hned po přiletu.

„Ta cesta stála za to. Jsem opravdu rád, že se náš Josef líbí také vašemu publiku,“ neskrýval nadšení Tim Rice...

V sobotním ránu stihl rychlou prohlídku pražských památek a poté se už vydal na cestu křížem krázem celou republikou. Do ostravské metropole přicestoval vlakem, který prý často používá na svých cestách i v Anglii. Podle svých slov si při cestě do Ostravy náramně odpočinul. Společnost mu dělali jeho přátelé, čeští tvůrci inscenace *Josefa*, především pak textař Michael Prostějovský, který Riceova muzikálová libreta překládá do češtiny, a londýnský light designer Jozef Celder, který už řadu let pomáhá prosazovat britské muzikály v České republice.

Náš muzikálový divák si začíná pomalu zvykat, že světoví autoři a jejich repertoár se dostávají také na ostravské jeviště. **Dílo Tima Rice, osobnosti, která za posledních čtyřicet let ovlivnila světový muzikál jako málokdo, je však výjimečné. Držitel dvou filmových Oscarů i mnoha divadelních cen, včetně Tony či Oliviera, je považován za zcela jedinečného tvůrce.** Na svém kontě má takové tituly jako *Jesus Christ Superstar* či *Evitu*, které napsal se skladatelem Andrewem Lloydem Webberem, ale také mimořádně populární animované filmy. Kdo by neznal *Krásku a zvíře* a především pak *Lviho krále* – dílo, které zazářilo nejen na filmovém plátně, ale také na muzikálovém jevišti. Muzikály Tima Rice zhlédly stovky miliónů lidí na celém světě a za své zásluhy o britskou kulturu byl proto královnou povýšen do šlechtického stavu.

Hned od prvních minut na ostravské půdě bylo patrné, že návštěva Tima Rice se ponese v uvolněné atmosféře. Sir Tim, kromě toho, že je skvělý textař, je také mimořádně příjemný společník, který si rychle dovede získat srdce všech přítomných. Ostatně neformální diskuse, jakou vedl se

Jozef Celder, sir Tim Rice a Michael Prostějovský před Divadlem Jiřího Myrona
Foto Martin Popelář

šéfkou souboru operety a muzikálu Gabrielaou Petrakovou ještě před zhlédnutím představení, dala zapomenout lehké nervozitě všech přítomných z tak významné návštěvy.

V pořadí devěťadvacátá repríza muzikálu *Josefa a jeho úžasný pestrobarevný plášť* se zapíše svým významem do historie ostravského operetně-muzikálového souboru. „**Chtěl bych poděkovat hercům, protože všichni byli skvělí. Od nejmenších po nejvyšší, od nejmladších po nejstarší. Všechno bylo úžasné. Skvělá režie, scéna, světla a choreografie. A nesmím zapomenout na vynikající orchestr,**“ nešetřil **Tim Rice po představení chválou.** Téměř nekončící potlesk ostravského publika ve stoje se stal velkorysým holdem diváků světoznámému autorovi. A radost byla patrná i na tvářích všech členů souboru, kteří měli možnost setkat se po závěrečné oponě při společném fotografování.

Tim Rice stvořil muzikálového *Josefa* společně se svým uměleckým partnerem Andrewem Lloydem Webberem už před čtyřiceti lety. „*Víte, v Británii ho zná každý, hraje se jako školní představení snad v každé škole. Já sám jsem měl možnost zhlédnout více než 300 různých inscenací v různých koutech světa. I po těch letech jsem rád, že se hraje stále. A jsem obzvláště rád, že jsem ho mohl zhlédnout také v Ostravě. Ta cesta stála za to. Jsem opravdu rád, že se náš Josef líbí také vašemu publiku,*“ neskrýval nadšení a hned dodal: „*Vím, že se teď chystá v Ostravě moje Evita. Určitě držím palce, aby se povedla alespoň tak jako Josef. A když se to podaří, určitě přijedu rád znovu.*“

Příslib, který zazněl na konci společného setkání v Divadle Jiřího Myrona, zní pro nás všechny více než optimisticky. I když Tim Rice musel ještě ten samý večer odcestovat zpět do Prahy, aby stihl ranní let do Londýna, Ostrava může doufat, že se s ním co nejdříve opět setká. (pf)

Sir Tim Rice, Michael Prostějovský, Patrick Fridrichovský, Gabriela Petraková, Lucie Loosová, Ondřej Zicha, Lenka Živčková a soubor operety/muzikálu
Foto Martin Popelář

Prvorepublikové hvězdy ostravské operety na stříbrném plátně!

Kdo by neznal filmy jako *Cesta do hlubin študákovy duše*, *Těžký život dobrodruha* nebo *Kristián*. V těchto slavných filmech se objevovaly i hvězdy, které třeba znáte, ale s operetou ostravského divadla si je nespojíte. Víte, kdo všechno v Národním divadle moravskoslezském (tehdy Národním divadle moravsko-slezském) působil?

Franta Paul

(28. 4. 1898 – 8. 11. 1976)

V Národním divadle moravskoslezském vystupoval jako herec a zpěvák operety, ale byl také režisérem operety, činohry i opery. V ostravském divadle působil od roku 1923 do roku 1934, poté byl angažován v divadlech v Brně a Praze, po válce 7 let řediteloval divadlu v Olomouci. Ve filmu ztvárnil přes 80 rolí, proslavil se zejména ve filmech 30. a 40. let. Hrál například vrchního Roberta ve filmu *Kristián* (1939), vrchního ve filmu *Těžký život dobrodruha* (1941) nebo zpěváka ve filmu *Hotel Modrá hvězda* (1941).

Franta Paul

Foto archiv

Richard Antonín Strejka

(13. 12. 1908 – 2. 9. 1990)

Richard Strejka, vlastním jménem Strejček, byl sólistou ostravské operety od roku 1935 do roku 1938. Předtím působil v pražském kabaretu Červené eso, jehož členem byl také známý komik Ferenc Futurista. Mezi Strejkovy nejznámější filmové role patří student „šejk“ Peterka z filmu Martina Friče *Cesta do hlubin študákovy duše* (1939) nebo septimán Tonda Holous z filmu Škola základ života (1938). Kromě toho ztvárnil dalších 30 epizodních filmových postav.

Richard Antonín Strejka

Foto archiv

Nelly Gaierová

(3. 10. 1908 – 31. 10. 1995)

Nelly Gaierová (vl. jménem Cornélie Gaierová) byla v letech 1931–1932 také členkou opery a operety ostravského Národního divadla moravskoslezského (a následně jejím stálým hostem). Poté působila v pražských divadlech, v Hudebním divadle v Karlíně hrála 34 let. Mezi její filmové role, kterých hrála přes 70, patří paní Holá ve snímku *Třináctý u stolu* (1943), přítelkyně paní Filomény ve filmu *U pěti veverek* (1944), paní Rybová v komedii *Nevíte o bytě?* (1947) a další.

Nelly Gaierová

Foto archiv

Antonín Soukup

(12. 6. 1891 – 24. 4. 1975)

Antonín Soukup byl operetní sólista a režisér, který byl členem Národního divadla moravskoslezského od roku 1923 do roku 1934. Díky svému vzhledu (zavalitá postava s kulatým obličejem) a hlubokému hlasu byl na divadle i ve filmu obsazován do rolí bodrých mužů středního věku. Poprvé se na filmovém plátně představil jako starosta Ondruš ve filmu *U svatého Antoníčka* (1933), dále hrál například pana Šťovička v komedii *Otec Kondelík a ženich Vejvara* (1937) nebo portýra ve snímku *U pokladny stál* (1939). Celkově ztvárnil více než 70 filmových postav.

(lad)

Antonín Soukup

Foto archiv

DRUHÁ ČÁST

Interiér Národního domu

Národní dům, dnes Divadlo Jiřího Myrona. Vnější podoba této stavby je všeobecně známá, příliš se od původní fasády Národního domu z roku 1894 nezměnila. A jak to bylo s vnitřní dispozicí Národního domu? Byla odlišná od současného stavu Divadla Jiřího Myrona? Pojďme si původní podobu interiéru Národního domu nyní přiblížit a připomenout si prostory, které nesly název Velký sál či Palackého dvorana.

Je důležité si uvědomit, že Národní dům nebyl koncipován pouze jako divadlo. Byl centrem společenského života ostravských Čechů, sídlem mnoha spolků, jako například Občanská beseda, Horník, Měšťansko-řemeslnická beseda, Matice ostravská, Sokol nebo pěvecké spolky Lumír a Záboj. Své sídlo zde našla také Veřejná a lidová knihovna a čítárna a byly zde otevřeny také první třídy českého Matičního reálného gymnázia. Národní dům byl místem konání společenských setkání, koncertů a plesů a později samozřejmě také centrem ostravského divadelního života. Pro budovu by se tedy rozhodně hodil „víceúčelová“ či dnes moderně řečeno „multifunkční“.

Rozvržení místností

Přízemí Národního domu zabíraly z velké části prostory restaurace, které zahrnovaly dvě restaurační místnosti s velkou jídelnou, výčep, kavárnu s kulečnickem, dvě kuchyně, lednice a toalety. Mimo to se v přízemí nacházela redakce časopisu Ostravice a v levém křídle také

Pohled na hlavní schodiště Národního domu. Zlatá Praha 11, 1894, č. 45, s. 539

kanceláře Občanské záložny. Po schodech se vycházelo do prvního patra, kde byly spolkové a klubové místnosti, byt pro nájemce restaurace a malý sál.

K přední části stavby byl přistavěn Velký sál o rozměrech 26,8 m x 15,3 m, ve kterém se hrálo divadlo (ochotnické i profesionální), konaly koncerty, plesy, taneční hodiny a podobně. Velký sál měl i jeviště s orchestřištěm a galerii.

Sezení bylo (vzhledem ke zmíněné víceúčelovosti prostoru) řešeno židlemi, takže kapacitu Velkého

V dalším čísle časopisu se dočtete něco víc o prvním stálém profesionálním českém divadle v Moravské Ostravě, které vzniklo v roce 1908 právě v Národním domě!

Malý sál Národního domu. Zlatá Praha 11, 1894, č. 45, s. 539

sálu dnes není možné přesně určit. Podél tohoto sálu byla v zahradě otevřená terasa. V zahradě vlevo od průjezdu byl výčep a dlouhá dřevěná kuželna s místností pro hráče. V pravé části dvora byla hospodářská část, oddělená dřevěným deskovým plotem dlouhým 24,4 m. Stála tam spížírna, prádelna, mandlovna, komora na dříví a uhlí, kurník a chlévy.

Co se týče technického zázemí, byl v budově zaveden vodovod, osvětlení bylo zprvu plynové a vytápění bylo částečně řešeno ústředním topením a kamny.

Palackého dvorana

I po otevření Národního domu v červnu roku 1894 docházelo k proměnám. **V roce 1899 byla přikoupena část zahra-**

dy se stromy, která nabízela hlavně v létě možnost příjemného posezení. Dřevěná kuželna byla nahrazena krytou verandou, známou jako Palackého dvorana, která byla přímo propojena s výčepem. Do Palackého dvorany se tak mohli uchýlit hosté zahrádky v případě nepřízně počasí.

O samotném průběhu původní stavby se můžeme dočíst v časopise Ostravice ze dne 16. 6. 1894:

„Vlastenecké obecnostvo sledovalo postup práce té se živým interesem a zvláště v neděli ráno bývaly na staveništi velké návštěvy. Do podzimku byla celá přední budova pod střechou. Přes zimu pracováno uvnitř na práci tesařské, a jakmile se k nám dostavila vesna, zahájena práce s největším úsilím. (...) I se stavbou velkého sálu započato téhož jara. Výzdoba vnitřních místností pokračovala sice pomalu, avšak v listopadu roku 1893 stála přední část budovy úplně hotova.“

(lad)

Velký sál Národního domu v Moravské Ostravě byl místem konání divadelních představení, koncertů i plesů. Zlatá Praha 11, 1894, č. 45, s. 539

JANA TOMSOVÁ

Žánr operety a muzikálu je spojením více druhů umění, někdy se o něm říká, že je to „divadlo, které mluví, zpívá a tančí“. Aktéři operetních a muzikálových představení tak nejsou jen herci, ale také zpěváky a tanečníky. V souboru jsou proto různí lidé, kteří členům souboru pomáhají jednotlivé disciplíny zvládat – sbormistr, korepetitor a podobně. Jedním z nich je **Jana Tomsová**, která v souboru operety a muzikálu zastává funkci tanečního pedagoga, baletního mistra a repetitora. Co to znamená v praxi, nám Jana Tomsová prozradila v tomto krátkém rozhovoru.

V souboru operety/muzikálu pracujete jako taneční pedagog, baletní mistr a repetitor. To je dost široký záběr. Co všechno tedy vlastně máte na starosti?

Udržuji soubor v taneční kondici, zkouším a opakuji s ním repertoár a choreografie, učím zaskakující. Před každým představením se souborem opakuji choreografie a když někdo onemocní, provádím úpravy tak, aby divák změny nepoznal. Hostujícím choreografům jsem k dispo-

Jana Tomsová v akci – choreografická zkouška FANTOMA LONDÝNA

Foto Martin Popelář

zici jako „pravá“ ruka, která naplánuje a zabezpečí zkoušky včetně hudebního doprovodu. A pokud v operetě/muzikálu hostuje balet, tak opět organizuji všechny zkoušky a opakování. Starám se také, aby v případě potřeby byli k dispozici připravení externí tanečníci.

Vystudovala jste balet a tančila jste v baletním souboru NDM. Kudy vedla vaše cesta z baletu k operetě?

Při restrukturalizaci divadla po nástupu nového ředitele Jiřího Nekvasila byl vypsan konkurz na pozici tanečního pedagoga v souboru opereta/muzikál, kam jsem se přihlásila a uspěla. K operetě/muzikálu jsem však měla blízko už dávno předtím. Léta jsem spolupracovala s operetou i po stránce choreografické. Na Janáčkově konzervatoři v Ostravě navíc již víc než 20 let vyučuji pohybovou výchovu na pěveckém oddělení a se studenty-zpěváky choreograficky spolupracuji na školních představeních.

Jak vypadá váš typický pracovní den?

Ráno vstávám v šest hodin a od sedmi učím na konzervatoři. Od devíti do dvou jsem v divadle, kde zkouším nebo se účastním aranžování nové inscenace, zvlášť se sólisty, zvlášť s company a externími tanečníky. Pokud se aktuálně nekonají tyto zkoušky, trénuji nebo opakuji choreografie se souborem. V odpoledních hodinách pracuji s externími zaměstnanci operety/muzikálu. S nimi například zkouším záaskoky a opakuji inscenace, ve kterých dlouho nehráli. Večer před představením se souborem postupně proberu všechny choreografie a pak se představení účastním jako dozor, který v případě nutnosti provádí potřebné taneční úpravy a změny.

Pracovně v divadle trávíte mnoho času. Máte pak ještě chuť zajít si do divadla ve svém volnu jako divák?

Jednoznačně ano. Do divadla chodím často, protože je důležité mít přehled. Ráda si zajedu na představení i do jiných měst – Brna, Prahy – abych se mohla inspirovat a poznala všechny současné trendy.

Váš manžel (Martin Tomsa, pozn. red.) je rovněž tanečník a také úspěšný choreograf. Radíte se s ním někdy?

Naše domácí diskuze se týkají především tance. Vzájemně se velmi inspiруем a maximálně si rozumíme.

Kterou větu při vašem zaměstnání nejčastěji říkáte a kterou nejčastěji slyšíte?

Nejčastěji říkám „Prosím, udělejte to“ a nejčastěji slyším „Už zase?“.

Obor opereta/muzikál v sobě zahrnuje zpěv, hereckou práci i tanec. Jak si tanečně vede náš ostravský soubor?

Velmi dobře. Své nedostatky nahrazuje svým zápalem. Výsledek můžete posoudit sami... (lad)

Jana Tomsová na jedné z choreografických zkoušek

Foto Martin Popelář

EXTRA

NDM EXTRA (LEDEN – ÚNOR 2014)

7. 1. 2014

v 19 hodin ve Stavovském divadle v Praze
CELOREPUBLIKOVÉ SCÉNICKÉ ZAHÁJENÍ ROKU ČESKÉ HUDBY 2014
Bohuslav Martinů (1890–1959) *MIRANDOLINA*, opera
Národního divadla moravskoslezského hostuje v Praze

4. 2. 2014

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
SOŇA ČERVENÁ
Setkání se světově proslulou mezzosopranistkou Soňou Červenou, která začínala s divadlem u Voskovce a Wericha a hostovala na velkých operních jevištích celého světa...

5. 2. 2014

v 17 hodin v Knihcentru
Poznej temnotu, poznáš sám sebe... MACBETH
Hra, jejíž jméno se z pověrčivosti nesmělo vyslovit na jevišti, je horkou výzvou i pro třetí tisíciletí. V den veřejné generálky proběhne debata s inscenačním týmem.

9. 2. 2014

v 19 hodin v Absintovém klubu LES
HLAS LESA V LESE
Promítání televizního zpracování jednoaktové rádio-opery Bohuslava Martinů na libreto Vítězslava Nezvala *Hlas lesa* (režie Jiří Nekvasil)

13. 2. 2014

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
ČESKÝ KNEDLÍK S FRANCOUZSKOU OMÁČKOU
Večer věnovaný skladateli Bohuslavu Martinů. O mimořádné tvůrčí osobnosti hudební moderny 20. století budou debatovat Aleš Březina a Jiří Nekvasil.

19. 2. 2014

v 17 hodin v Knihcentru
Dramaturg opery NDM Daniel Jäger představuje operní báseň o manželské věrnosti – JENOVĚFU
Setkání se sólisty a inscenačním týmem novodobé české premiéry jediné opery Roberta Schumanna, který je v hudebním světě znám zejména díky svým jedinečným klavírním koncertům!

15. – 16. 2. 2014

v Galerii výtvarného umění v Ostravě
SITE SPECIFIC V GALERII
WORKSHOP S NATAŠOU NOVOTNOU
Účastníci workshopu budou mít možnost blíže se seznámit s projektem „site specific“, který se nachází na průsečíku tance, divadla a výtvarného umění

18. 2. 2014

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
NÁVRATY DOMŮ S NATAŠOU NOVOTNOU
Videoukázky z baletů Jiřího Kyliána komentuje choreografka Nataša Novotná, která byla členkou Kyliánova holandského souboru Nederlands Dans Theater 2 i Nederlands Dans Theater 1

26. 2. 2014

v 18 hodin v Divadelním klubu v Divadle Jiřího Myrona
NÁVRATY DOMŮ S IVO KAHÁNKEM
Večer s okouzlivícím virtuózním pianistou o Bedřichu Smetanovi, Bohuslavu Martinů a Leoši Janáčkovi

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě
Stanislav Kolíbal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012), Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

19. 12. 2013 – 15. 1. 2014
Edith a Marlene – výstava fotografií Roberta Rohála

23. 1. – 12. 2. 2014

Moravskoslezský kraj
Výstava fotografií zachycujících změny v životě klientů sociálních služeb

20. 2. – 19. 3. 2014

Návraty domů Jiřího Kyliána
Putovní výstava fotografií Romana Sejkoty z choreografií Jiřího Kyliána v České republice

VÝSTAVY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

25. 11. 2013 – 16. 1. 2014
Zbyněk Janáček: "1 400 mm x 1 400 mm"

20. 1. – 6. 3. 2014

Daniel Balabán
Výstava obrazů nepřehlédnutelné osobnosti současné malby

Obě výstavy jsou realizovány ve spolupráci s Art Consultancy www.artconsultancy.cz

Zvukově prostorovou koláží NOC V DIVADLE v Divadle Antonína Dvořáka se Národní divadlo moravskoslezské připojilo k mezinárodní akci NOC DIVADEL, která má tradici ve všech městech v Evropě

Foto Martin Popelář

Fotografie z ostravské inscenace MIRANDOLINA – Martin Gurbaľ (Markýz di Forlimpopoli), Jan Willem Baljet (Rytíř di Ripafretta), Martin Šrejma (Hrabě d'Albafiorita), Aleš Briscoin (Fabrizio) a Kateřina Kněžíková (Mirandolina) Foto Martin Popelář

7. 1. 2014 v 19 hodin
ve Stavovském divadle
v Praze

CELOREPUBLIKOVÉ
SCĚNICKÉ ZAHÁJENÍ
ROKU ČESKÉ HUDBY 2014

Bohuslav Martinů (1890–1959)

MIRANDOLINA, opera Národního divadla
moravskoslezského hostuje v Praze

Národní divadlo moravskoslezské přiveze do Prahy inscenaci MIRANDOLINA. Návštěvníci Stavovského divadla ji poznají měsíc po ostravské premiéře (5. 12. 2013). Ostravská inscenace MIRANDOLINY zní v italském originále v České republice úplně poprvé. Opera Národního divadla moravskoslezského svým vystoupením ve Stavovském divadle celorepublikově oficiálně zahájí Rok české hudby 2014.

Rok české hudby již od svého založení v roce 1924 každých deset let připomíná významná výročí osobností české hudby. Rok české hudby 2014 je v sezóně 2013/2014 pro Národní divadlo moravskoslezské ústředním mottem. Základním tématem našich projektů je podtržení a zdůraznění faktu, že česká hudební kultura je fenoménem, pátou z pěti velkých hudebních kultur Evropy (světa), a jako takovou ji máme vnímat, provozovat, hovořit o ní, a to i v širších historických, společenských a kulturních souvislostech.

13. 2. 2014 v 18 hodin
v Antikvariátu a klubu
Fiducia

ČESKÝ KNEDLÍK
S FRANCOUZSKOU
OMÁČKOU

Přesně takto byl svými kolegy označován
Bohuslav Martinů!
Přijďte se dovědět více o hudbě, životě a díle

tohoto nezměnitelného skladatele, který se z Poličky dostal do celého světa!

O mimořádné tvůrčí osobnosti hudební moderny 20. století budou debatovat Aleš Březina, skladatel a ředitel Institutu Bohuslava Martinů, iniciátor projektu Martinů Revisited (2009–2010), a Jiří Nekvasil, režisér a ředitel NDM.

Ve spolupráci s Antikvariátem a klubem Fiducia pořádá Národní divadlo moravskoslezské, které v prosinci roku 2013 uvedlo operu MIRANDOLINA Bohuslava Martinů a dále jeho balet ŠKRTIČ (v rámci triptychu NÁVRATY DOMŮ). Akce se koná v rámci Roku české hudby 2014.

Bohuslav Martinů

Foto www.foto-face.com

4. 2. 2014 v 18 hodin
v Antikvariátu a klubu Fiducia
Setkání se světově proslulou mezzosopranistkou Soňou Červenou

Narodila se v rodině zakladatele slavného prvorepublikového kabaretu Červená sedma, právníka Jiřího Červeného. S divadlem začínala po válce u Voskovce a Wericha, záhy ale přešla

k opeře. Tě se pak věnovala celou profesionální dráhu, během níž zažila úspěch ve východním Berlíně, emigraci na Západ a hostování na velkých operních jevištích celého světa, kde byla velkou obhájkyň Janáčkových oper. Po několika desítkách let strávených v emigraci se vrátila zpět do ČR a stále aktivně vystupuje.

Soňa Červená

Foto archiv

15. 2. 2014 10–12 a 14–16 hodin

16. 2. 2014 v 10, 11, 14 a 15 hodin

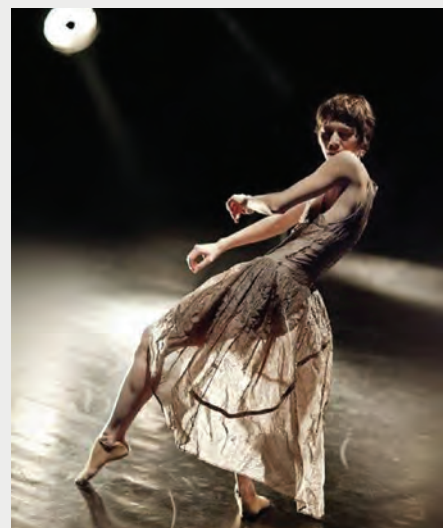
v Galerii výtvarného umění v Ostravě

SITE SPECIFIC V GALERII

WORKSHOP S NATAŠOU NOVOTNOU

Workshopu se mohou účastnit nejen tanečníci, ale i studenti různých škol a další zájemci. Návštěvníci galerie budou moci spatřit, jak vzniká pod vedením Nataši Novotné mimořádný projekt SITE SPECIFIC V GALERII inspirovaný výstavou současného umění na počátku 21. století a prostorem Galerie výtvarného umění v Ostravě.

Podrobné informace k tanečnímu workshopu najdete na www.ndm.cz

Nataša Novotná

Foto Pavel Hejný

20. 1. – 6. 3. 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 20. 1. 2014 v 18 hodin

DANIEL BALABÁN

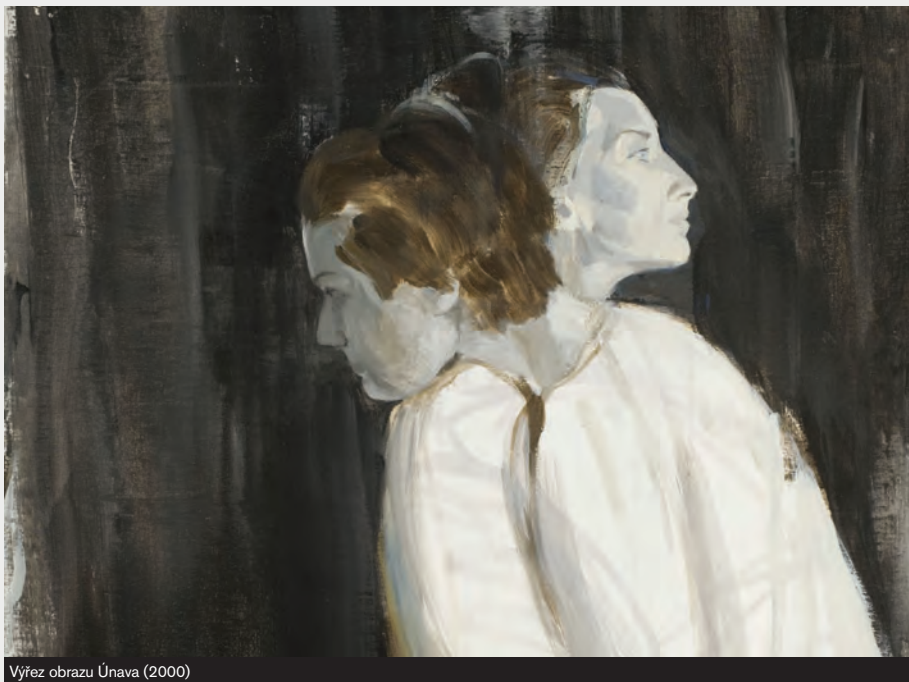

Nová výstava v Divadle Antonína Dvořáka představí díla Daniela Balabána, který patří k nepřehlédnutelným osobnostem současné umělecké výtvarné scény. Soukromý i profesní život Daniela Balabána je úzce spjat s Ostravou. Od roku 1993 vede ateliér malby na Fakultě umění Ostravské univerzity. V řadě Balabánových maleb se objevuje industriální krajina a prostředí městské periferie. Barevnost díla se však vždy posouvá od klasické šedivosti tohoto prostředí směrem k větší rozjasněnosti barevné palety, příznačný je pro něj příklon k růžové barvě.

Pro tvorbu Daniela Balabána je rovněž charakteristická práce se sakrálními motivy. Zdrojem inspirace jsou mu převážně malby z doby středověku. Ikony světců a světic posouvá blíže k současnému životu. Přestože některé malby zpočátku šokovaly veřejnost, autorovi nešlo o znevažování náboženství, ale o aktualizaci. V dí-

lech z posledních let religiozita jeho tvorby ustupuje do pozadí a je nahrazována větším příklonem ke spiritualitě. Do popředí se dostává lidská figura přemítající nad smyslem života, často stylizovaná do postav klasických děl dějin umění.

Výstava se koná ve spolupráci s Art Consultancy (www.artconsultancy.eu). (mk)

Výřez obrazu Únava (2000)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Ateliér pro děti a mládež při NDM otevírá divadlo dětskému a mladému divákovi, vytváří prostor pro komunikaci, konfrontaci i setkání. Zábavnou a přístupnou formou představuje divadlo jako živý a tepající organismus, jako nezbytnou součást kultury. Prostřednictvím vzdělávacích aktivit podněcujeme děti a mládež k hlubšímu osobitému vnímání a pochopení divadelního představení a společně hledáme cestu k jeho reflexi. Metodami dramatické a osobnostně-sociální výchovy se žáci a studenti učí nejen o umění, ale také vlastní přímou zkušeností – uměním.

V sezóně 2013/2014 nabízíme školám:

DOPROVODNÉ WORKSHOPY K INSCENACÍM NDM

Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť, Sen noci svatojánské, Balady, Návraty domů, Balada pro banditu, Poprask na laguně, Za vodou

PROJEKTOVÉ DNY NA MÍRU

Komentované prohlídky divadelního zákulisí, besedy s umělci NDM, workshopy: „Divadlo jako místo k setkání“ o vzniku divadla a jeho funkci dnes, „Jdeme do Národního“ o divadelních žánrech a také o pravidlech a rituálech spjatých s první návštěvou divadla.

NÁVŠTĚVA NEVEŘEJNÝCH GENERÁLEK

Vhled do zkouškového procesu a setkání s inscenačním týmem

Podpořeno Nadačním fondem Kousek po kousku. (ts)

Pokud máte zájem, kontaktujte nás na atelier@vasedivadlo.cz nebo na telefonním čísle 731 505 858.

Člen umělecké rady NDM, ostravský básník Petr Hruška získal za svou sbírku DARMATA Státní cenu za literaturu. Převzal ji na podzim 2013 na jevišti Stavovského divadla v Praze. K úspěchu mu blahopřejeme!

Foto archiv

Druhou činoherní premiérou byla komedie Jeana Anouilhe POZVÁNÍ NA ZÁMEK, která ukázala sílu peněz a moci. Jejím režisérem byl šéf činohry Peter Gábor.

Foto Radovan Šťastný

Mimořádný koncert WAGNER GALA v Multifunkční aule Gong, který dirigoval hudební ředitel opery NDM Robert Jindra, završil celoroční projekt Wagner Ostrava 2013. Sólisty byli sopranistka Maida Hundeling a basbarytonista Tomasz Konieczny.

Foto Ivan Korč

Emeritní sólistka opery paní Věra Heroldová získala ocenění Senior Prix 2013 a stala se Seniorkou roku 2013 města Ostravy! Srdečně gratulujeme!

Foto Jiří Zerzoň

Výroční cenu Opery Plus za rok 2013 získala na slavnostním vyhlášení 24. listopadu sólistka opery NDM, sopranistka Jana Šrejma Kačírková, mimo jiné i za titulní roli v opeře ANNA BOLENA

Foto Pavel Horník

Tradiční činoherní festival OST-RA-VAR přilákal do Ostravy známé divadelní kritiky, například Vladimíra Justa, člena umělecké rady NDM

Foto Radovan Šťastný

Vernisáž výstavy MARTA ROSZKOPFOVÁ 2013, která představila tvorbu jedné z nejvýraznějších osobností české scénografie, jež velmi často spolupracuje s Národním divadlem moravskoslezským

Foto Viera Gřondělová

Po představení inscenace SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ přednášel o tomto díle přímo na jevišti Divadla Jiřího Myrona shakespearolog prof. Martin Hilský

Foto Týden vědy a techniky

Na premiéru inscenace NÁVRATY DOMŮ přijel také jeden z nejvýznamnějších českých choreografů Pavel Šmok, jehož TRIO G MOLL je součástí této inscenace

Foto Martin Popelář

V sobotu 16. listopadu do Ostravy zavítal mistr světového muzikálu sir Tim Rice! Zhlédl představení inscenace JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ, které se mu velmi líbilo.

Foto Martin Popelář

Na téma CO JE ČESKÁ HUDBA?! diskutovali v Antikvariátu a klubu Fiducia hudební publicista a historik Martin Jemelka, ředitel NDM Jiří Nekvasil a skladatel a umělecký šéf Opery Národního divadla Petr Kofroň

Foto Martina Klézlová

Opera MIRANDOLINA zazněla poprvé na našem území v italském originále v premiérách 5. a 7. prosince 2013 v Divadle Antonína Dvořáka!

Foto Martin Popelář

Nový Golf Variant.

Přijďte si vyzkoušet o 59 % více prostoru pro váš aktivní život.

Variabilní zavazadlový prostor o objemu 605 litrů, 7 airbagů, automatická dvouzónová klimatizace nebo rádio s dotykovým displejem. To je jen zlomek toho, co vám v základní výbavě nabídne nový Golf Variant.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 3,9–5,3 l/100 km, 102–124 g/km.

**Cena již od
378 900 Kč.**

Autorizovaný prodejce Volkswagen **AUTO Heller s.r.o.**

Cihelní 3160/49b, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava, tel.: 596 606 230, fax: 596 606 250, www.autoheller.cz, e-mail: vw@autoheller.cz
Bruntálská 7, 747 07 Opava - Jaktář, tel.: 553 666 928, www.autoheller.cz, e-mail: vw.opava@autoheller.cz

Hotel Imperial slaví 110 let – Slavte s námi!

**KAŽDOU NEDĚLI V LEDNU
BRUNCH PRO 2 OSOBY ZA CENU 1***

Restaurace LA BRASSERIE

Každou neděli (11:30–14:00)

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých
a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Dětský koutek / Wi-Fi / Parkování ZDARMA

Rezervace: Tel +420 599 099 727 / www.mamaison.com/imperial

* Nutná je rezervace předem a akce se vztahuje jen na dospělé osoby.

mamaison
Hotels & Residences

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14
701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava
telefon: 596 276 111
e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

**ZLATÁ
KARTA NDM**
PRAVIDELNÁ NÁVŠTĚVA
DIVADLA OBOHACUJE
ČÍM VÍCE CHODÍTE,
TÍM VÍCE ŠETŘÍTE.

VSTUPENKY OBDRŽÍTE

- e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, plaťte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz

- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:
pondělí 12.00 – 17.00
úterý až pátek 8.00 – 17.00
sobota 9.00 – 12.00

předprodej – telefon: 596 276 203, 596 276 242
obchodní oddělení – telefon: 596 276 189
objednávky vstupenek nad 10 ks

- v prodeji předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona
pondělí 12.00 – 17.00
úterý 8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa 8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek 8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek 8.00 – 12.00

předplatné – telefon: 596 276 202

- hodinu před začátkem představení u pokladny
v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: 596 276 135

Prodej vstupenek na všechna představení NDM

a na veřejné generálky v předprodeji. Vstupenky na veřejné generálky se prodávají obvykle jeden den před jejich konáním. Ceník vstupenek na jednotlivá představení a podmínky poskytování slevy při hromadných návštěvách seniorů, žáků a studentů jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje. Na předpremiéry – veřejné generálky pro seniory – jednotné vstupné.

ZBYLÉ VSTUPENKY NA PŘEDSTAVENÍ V PŘEDPLATNÉM I MIMO PŘEDPLATNÉ V PRODEJI HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ PŘÍMO V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA A DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA.

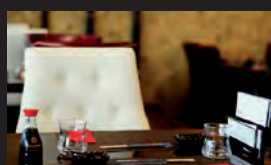
VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ PŘEDEM!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.
Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení
Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.
Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze na parkovacím prostoru před katedrálou. Vedle na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

INZERCE

SUSHI POINT

Black Label

...dokonalost v každém soustu

POZNEJTE SVĚT SUSHI a JAPONSKÉ KUCHYNĚ

SUSHI RESTAURACE

- VŽDY ČERSTVÉ **SUSHI** z originálních japonských surovin
- **JAPONSKÉ** nudlové a masové speciality
- z rukou certifikovaných **MISTRŮ** školených v **JAPONSKU**

SUSHI EXPRESS

- **ROZVOZ A DORUČENÍ SUSHI** až na váš stůl
Vychutnejte si nabídku našich specialit v pohodlí vašeho domova, v kanceláři nebo na originálním večírku či oslavě.

FORUM Nová Karolina, Jantarová 3344/4, Ostrava
tel.: +420 596 155 010

www.sushipoint.cz

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

5.	MIRANDOLINA	ZP 1	17.00	O
7.	MIRANDOLINA – zájezd Stavovské divadlo Praha		19.00	O
9.	POPRASK NA LAGUNĚ	školy	10.00	Č
9.	BALADY	C	18.30	B
10.	ČESKÉ OPERNÍ GALA	7P	18.30	O
11.	PYGMALION		18.30	Č
15.	GALAKONCERT CHARLESE CASTRONOVA	VOP	18.30	O
16.	MIRANDOLINA	VII.	18.30	O
17.	ERNANI	IV.	18.30	O
18.	POZVÁNÍ NA ZÁMEK	X.	18.30	Č
19.	LOUSKÁČEK	SP	10.30	B
21.	POPRASK NA LAGUNĚ		18.30	Č
22.	LABUTÍ JEZERO	F	18.30	B
23.	PYGMALION	ZP 3	18.30	Č
24.	NABUCCO		18.30	O
25.	NOC V BENÁTKÁCH	PS2	18.30	O
29.	MIRANDOLINA	II.	18.30	O
30.	PERFECT DAYS – premiéra	PP	18.30	Č
31.	LABUTÍ JEZERO	IV.	18.30	B

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	KUŘAČKY		19.00	Č
5.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.30	Č
19.	KUŘAČKY		19.00	Č

MOHLO BY VÁS ZAJÍMAT!

Už nyní je v prodeji oficiální turistická vizitka NDM. Zakoupit ji můžete v předprodeji a ve večerních pokladnách.

Více informací hledejte na www.turisticky-denik.cz.

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

3.	DONAHAI! (Hole dupy) (50. představení)		18.30	Č
4.	KRÁSNÁ HELENA	X.	18.30	OPTA/M
6.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	ČP	18.30	Č
7.	TRISTAN A ISOLDA	E	18.30	Č
8.	EDITH A MARLENE	F	18.30	OPTA/M
9.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
10.	EDITH A MARLENE	D	18.30	OPTA/M
11.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	PS	18.30	OPTA/M
12.	FANTOM LONDÝNA	N	15.00	OPTA/M
14.	MRAZÍK	školy	10.30	OPTA/M
15.	TRISTAN A ISOLDA	II.	18.30	Č
16.	BALADA PRO BANDITU		18.30	Č
17.	KRÁSNÁ HELENA	P2	18.30	OPTA/M
18.	NOC NA KARLŠTEJNĚ		18.30	OPTA/M
22.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	ABEND Shakespea- rovská řada	18.30	Č
23.	KRÁSNÁ HELENA	C	18.30	OPTA/M
24.	NÁVRATY DOMŮ	D	18.30	B
25.	HABAŽÚRA		18.30	Č
26.	NÁVRATY DOMŮ	N	15.00	B
28.	EDITH A MARLENE	V.	18.30	OPTA/M
29.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	ZP 2	18.30	OPTA/M
30.	FANTOM LONDÝNA	VII.	18.30	OPTA/M
31.	NOC NA KARLŠTEJNĚ (50. představení)		18.30	OPTA/M

DIVADELNÍ KLUB

12.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
-----	------------------	--	-------	---

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském!
Zpřijemněte si večery divadelními zážitky.

Od 1. 12. 2012 u nás nově můžete k nákupu vstupenek použít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass. Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplaťte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	PERFECT DAYS – první repríza	MP	18.30	Č
2.	ERNANI	ZP 1	17.00	O
4.	BALADY	E	18.30	B
5.	MIRANDOLINA	F	18.30	O
6.	ERNANI	C	18.30	O
7.	PERFECT DAYS	D	18.30	Č
8.	LABUTÍ JEZERO	PS	18.30	B
9.	ANNA BOLENA	N	15.00	O
13.	ANNA BOLENA	VII.	18.30	O
15.	MIRANDOLINA	X.	18.30	O
16.	POPRASK NA LAGUNĚ		16.00	Č
17.	PERFECT DAYS	ČP	18.30	Č
18.	POZVÁNÍ NA ZÁMEK	E	18.30	Č
19.	NABUCCO		18.30	O
21.	TRABLE S HARRYM		18.30	Č
22.	BALET GALA		18.30	B
25.	POZVÁNÍ NA ZÁMEK	V.	18.30	Č
27.	JENOVĚFA – premiéra	PP	18.30	O
28.	PYGMALION		18.30	Č
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
2.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		20.00	Č
9.	KUŘAČKY		19.00	Č

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky. Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	FANTOM LONDÝNA	X.	18.30	OPTA/M
4.	MRAZÍK	školy	10.30	OPTA/M
6.	MACBETH – premiéra	PP	18.30	Č
7.	EDITH A MARLENE	P2	18.30	OPTA/M
8.	MACBETH – první repríza	MP	18.30	Č
9.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		10.30	OPTA/M
9.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		16.00	OPTA/M
11.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	školy	10.30	OPTA/M
11.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	V.	18.30	Č
12.	KRÁSNÁ HELENA	II.	18.30	OPTA/M
13.	DONAHA! (Hole dupy)	ZP 3	18.30	Č
14.	MACBETH	IV.	18.30	Č
15.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	PS2	18.30	OPTA/M
16.	BALADA PRO BANDITU		16.00	Č
18.	MRAZÍK	školy	10.30	OPTA/M
19.	FANTOM LONDÝNA	ZP 2	18.30	OPTA/M
20.	TRISTAN A ISOLDA	C	18.30	Č
21.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	D	18.30	Č
22.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
23.	TRISTAN A ISOLDA	N	15.00	Č
27.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	VII.	18.30	Č
28.	FANTOM LONDÝNA	IV.	18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
15.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra,

B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál,

Předplatitelské skupiny:

E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X, PS, PS2, VOP, 7P, ČP, PP, MP, SP, ZP1, ZP2, ZP3

Z – zadáno

REPERTOÁR

OPERA

Bohuslav Martinů

MIRANDOLINA

5. 1. (17.00), 7. 1. (19.00), 16. 1. (18.30), 29. 1. (18.30),
5. 2. (18.30), 15. 2. (18.30)

ČESKÉ OPERNÍ GALA

10. 1. (18.30)

GALAKONCERT CHARLESE CASTRONOVA

15. 1. (18.30)

Giuseppe Verdi

ERNANI

17. 1. (18.30), 2. 2. (17.00), 6. 2. (18.30)

Giuseppe Verdi

NABUCCO

24. 1. (18.30), 19. 2. (18.30)

Johann Strauss

NOC V BENÁTKÁCH

25. 1. (18.30)

Gaetano Donizetti

ANNA BOLENA

9. 2. (15.00), 13. 2. (18.30)

Robert Schumann

JENOVÉFA

27. 2. (18.30)

ČINOHRA

Terrence McNally – David Yazbek

DONAHAI (Hole dupy)

3. 1. (18.30), 13. 2. (18.30), 22. 2. (18.30)

Václav Štech

VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK

6. 1. (18.30), 11. 2. (18.30), 27. 2. (18.30)

Joseph Bédier – Janusz Klimsza

TRISTAN A ISOLDA

7. 1. (18.30), 15. 1. (18.30), 20. 2. (18.30), 23. 2. (15.00)

Venedikt Jerofejev

MOSKVA → PETUŠKY

12. 1. (19.00), 15. 2. (19.00)

Milan Uhde – Miloš Štědroň

BALADA PRO BANDITU

16. 1. (18.30), 16. 2. (16.00)

William Shakespeare

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

22. 1. (18.30), 21. 2. (18.30)

Michael Cooney

HABAŽURA

25. 1. (18.30)

William Shakespeare

MACBETH

6. 2. (18.30), 8. 2. (18.30), 14. 2. (18.30)

Anna Saavedra

KUŘÁČKY

4. 1. (19.00), 19. 1. (19.00), 9. 2. (19.00)

Billy Roche

SLOŽ MĚ NĚŽNĚ

5. 1. (19.30), 2. 2. (20.00)

Carlo Goldoni

POPRASK NA LAGUNĚ

9. 1. (10.00), 21. 1. (18.30), 16. 2. (16.00)

ČINOHRA

George Bernard Shaw

PYGMALION

11. 1. (18.30), 23. 1. (18.30), 28. 2. (18.30)

Jean Anouilh

POZVÁNÍ NA ZÁMEK

18. 1. (18.30), 18. 2. (18.30), 25. 2. (18.30)

Liz Lochhead

PERFECT DAYS

30. 1. (18.30), 1. 2. (18.30), 7. 2. (18.30), 17. 2. (18.30)

Jack Trevor Story

TRABLE S HARRYM

21. 2. (18.30)

BALET

Zuzana Lapčíková

BALADY

9. 1. (18.30), 4. 2. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij

LOUSKÁČEK

19. 1. (10.30)

Petr Iljič Čajkovskij

LABUTÍ JEZERO

22. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 8. 2. (18.30)

BALET GALA

22. 2. (18.30)

Bedřich Smetana – Bohuslav Martinů – Leoš Janáček

NÁVRATY DOMŮ

24. 1. (18.30), 26. 1. (15.00)

OPERETA/MUZIKÁL

Jacques Offenbach

KRÁSNÁ HELENA

4. 1. (18.30), 17. 1. (18.30), 23. 1. (18.30), 12. 2. (18.30)

Éva Pataki

EDITH A MARLENE

8. 1. (18.30), 10. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 7. 2. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT

9. 1. (10.30), 11. 1. (18.30), 9. 2. (10.30), 9. 2. (16.00)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský

FANTOM LONDÝNA

12. 1. (15.00), 30. 1. (18.30), 1. 2. (18.30), 19. 2. (18.30),
28. 2. (18.30)

Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló – Jiří Sedláček

MRAŽÍK

14. 1. (10.30), 4. 2. (10.30), 18. 2. (10.30)

Karel Svoboda – Jiří Štáidl – Eduard Krečmar – Zdeněk Podskalský

– Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický

NOC NA KARLŠTEJNĚ

18. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 11. 2. (10.30)

Emmerich Kálmán – Béla Jenbach – Leo Stein – Pavel Bár

– Eva Bezděková

ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA

29. 1. (18.30), 15. 2. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivita Národního divadla moravskoslezského
jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

partner baletních představení

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

INZERCE

NOVÁ PRODEJNA!

„PO VELKÉM ÚSPĚCHU V BRNĚ, HRADCI KRÁLOVÉ, OLOMOUCI, JSME OTEVŘELI“

Ostrava – Puchmajerova ul.

VLASTNÍ KRÁJENÉ I BALENÉ SÝRY ZA VÝBORNÉ CENY,
ČERSTVÉ VÁŽENÉ MÁSLO,
TĚSTOVINY, VÍNA A DALŠÍ ITALSKÉ SPECIALITY

la FORMAGGERIA

ITALSKÁ SÝRÁRNA LITOVEL

www.laformaggeria.cz

NÁRODNÍ DIVADLO
MORAVSKOSLEZSKÉ

www.ndm.cz

PF 2014

TRADICI UDRŽUJEME TÍM, ŽE JI ROZVÍJÍME

Rok české hudby 2014 v Národním divadle moravskoslezském